

To cite this: አልዩ አባተ ይማም, (ምልከታ) የሽሪዓ እድገትና ቀዳሚ የሕግ ትምህርት ቤቶች፡ ከኢትዮጵያዊ ምልከታዎች ጋር, HARAMAYA LAW REVIEW 8: 71-88 (2019)

የሽሪዓ እድገትና ቀዳሚ የሕግ ትምህርት ቤቶች፡ ከኢትዮጵያዊ ምልከታዎች ጋር

አልዩ አባተ ይማም*

Abstract

Ethiopian Sharia courts, which were given official status by Kadis Court Proclamation (1942) and Khadis and Naiba Councils Proclamation (1944), have been functioning in the country for more than half a century. Since this time, no modification has been introduced in the jurisdiction as well as in the structure of the courts. Moreover, with the adoption of the FDRE Constitution (Article 78(5), the status of Sharia courts has been made firm. Accordingly, a proclamation for the consolidation of Sharia courts was enacted in 1999 by the Federal parliament. As per the consolidation proclamation, the substantive law applicable on cases under the jurisdiction of Sharia courts is Islamic Law. The personal and family laws of Sharia and their general legal frameworks have been developed by two legal disciplines of Islam: Usul al-Fiqh (Islamic Jurisprudence) and Fiqh (Islamic law). These two fields of law are developed by the schools of law (Madhahib) of Sharia that have been evolving and contributing since the formative periods of Sharia law. This paper delves into the discussion of the salient features of schools of Sharia and their contribution in the formulation of Sharia principles of law and detail legal rulings in various fields of law including on personal and family matters. Further, the paper looks into the historical emergence of the Madhahib Sharia tradition in Ethiopia and its dissemination across various Muslim communities of Ethiopia since the 16th C. Ethiopian perspectives, in the sense that how the historical facts and developments of Madhhab are relevant to the interpretation and enforcement of the Sharia in Ethiopia to the extent it is allowed in the FDRE Constitution, are also indicated.

ሀ. መግቢያ

በኢ.ፌ.ዲ.ሪ ሕገ-መንግሥት አንቀጽ 34 እና 78 መሠረት የግልና የቤተሰብ ግጭቶች በባህላዊ ወይም ሃይማኖታዊ ሕጎች መሠረት ሊዳኙ እንደሚችሉ እንዲሁም ሃይማኖታዊና የባህል ፍ/ቤቶች በሕዝብ ተወካዮች ምክር ቤትና በክልል ምክር ቤቶች እውቅና ሊሰጣቸውና ሊቋቋሙ እንደሚችሉ ይገልጻል።¹ በኢትዮጵያ የሕግ ብዝሃነት መድረክ ላይ ከግማሽ ምዕተ-ዓመት በላይ መንግሥታዊ እውቅና አግኝተው

* ኤል.ኤል.ቢ፣ ኤል.ኤል.ኤም. በባህር ዳር ዩኒቨርሲቲ በሕግ እጩ ዶክተር፣ ጸሐፊውን በኢ-ሜይል አድራሻ alyuabate09@gmail.com ማግኘት ይቻላል።

¹ የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ሕገ-መንግሥት፣ አዋጅ ቁጥር 1/1987፣ ፌዴራል ነጋሪት ጋዜጣ፣ 1^ኛ ዓመት ቁጥር 1፣ 1995 (ከዚህ በኋላ የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ሕገ-መንግሥት ይባላል)፣ አንቀጽ 34(5) እና 78(5)።

ከመደበኛ ፍ/ቤቶች ጎን ለጎን ሲሰሩ የነበሩት የሽሪያ ፍ/ቤቶች ብቻ እንደነበሩ የታወቀ ነው።² ሆኖም የመጀመሪያውን ሕጋዊ እውቅና ያገኙት በ1934 በወጣው የቃዲ ፍ/ቤቶች ማቋቋሚያ አዋጅ ቁጥር 2/1934 ነው። በኋላም በቃዲዎችና የናኢባ ምክር ቤቶች አዋጅ ቁጥር 62/1936 አማካይነት እንደገና ተደራጅተዋል። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ በፍ/ቤቶቹ አደረጃጀትም ሆነ በአሰራር ላይ ለውጥ ሳይደረግ በ1987 ዓ.ም የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ሕገ-መንግሥት ሲጸድቅ የሽሪያ ፍ/ቤቶችን ሕጋዊ አቋም ይበልጥ የሚያጠናክሩ አንቀጾች የሰነዱ አካል ተደረጉ። በዚህ ረገድ ሽሪያ ፍ/ቤቶች ሕገ-መንግሥቱ ሥራ ላይ ከመዋሉ በፊት በመንግሥት እውቅና አግኝተው ሲሰሩ የነበሩ በመሆኑ³ ለፍ/ቤቶቹ እውቅና መስጠትና ማደራጀት በፌዴራሉና በክልል ሕግ አወጪ አካላት ላይ የተጣለ ሕገ-መንግሥታዊ ግዴታ ተደርጓል።⁴ ባህላዊና ሃይማኖታዊ ፍ/ቤቶችን ማቋቋም በሕግ አወጪ አካላት ይሁንታ ላይ የተመሠረተ ቢሆንም ከሕገ-መንግሥቱ መጽደቅ በፊት እውቅና የነበረው የዳኝነት አካል ሽሪያ ፍ/ቤቶች ብቻ በመሆናቸው ሕልውናቸው በሕግ አወጪዎቹ ፈቃድ ላይ የተመሰረተ ሳይሆን ሕገ-መንግሥቱ ራሱ እውቅና የሰጣቸው በመሆኑ⁵ ወደፊት ከሚቋቋሙ ሌሎች የሃይማኖት ወይም የባህል ፍ/ቤቶች የተለየ ያደርጋቸዋል።

የሽሪያ ፍ/ቤቶችን አቋም በተመለከተ በሕገ-መንግሥቱ የተጣለውን ግዴታ መሠረት በማድረግ የፌዴራሉና የክልል መንግሥታት የሽሪያ ፍ/ቤቶችን አቋም የሚያጠናክሩ አዋጆች (*Consolidation Proclamations*) አውጥተዋል።⁶ በፌዴራል ሽሪያ ፍ/ቤት ማጠናከሪያ አዋጅ አንቀጽ 4 መሠረት የሽሪያ ሕግ ለሽሪያ ፍ/ቤቶች የሚቀርቡ የግልና የቤተሰብ ጉዳዮችን ለመፍታት ይተገበራል። ሽሪያ ሲባል ሁለት የሕግ ክፍሎችን ሊወክል ይችላል፤ *ሰራተኛ ስልጠና ስልጠና ስልጠና*። *ሰራተኛ ስልጠና ስልጠና* ለዝርዝር የሽሪያ ሕግጋት መሠረት የሆኑ ጥቅል የሕግ መርሆዎችን የሚመለከትና የሚያጠና የእውቀት መስክ ሲሆን ፊቅሕ ደግሞ በልዩ ልዩ የሰው ግለሰባዊና ማህበራዊ እንዲሁም ሃገራዊ ጉዳዮችን የሚገዙ ዝርዝር ሕግጋትን የሚመለከት የጥናት ዘርፍ ነው።⁷ እነዚህ ሁለት የኢስላም የሕግ ሳይንሶች የረጅም ዘመናት የምርምርና ሥነ-ጽሁፍ እድገት ያላቸው ሲሆን በዓለም ዙሪያ ባሉ የሙስሊም ሃገራት ውስጥ በተለያዩ ደረጃ ተፈጻሚ ሲደረጉ የነበሩና በመደረግ ላይ ያሉ በመሆኑ በንድፈ-ሐሳብ ደረጃም ሆነ ተጨባጭ ሕብረተሰባዊ ችግሮችን በመፍታት ረገድ ጥልቅና የዳበረ የእውቀትና የተሞክሮ አሻራ አላቸው።⁸

ሽሪያ በኢ.ፌ.ዲ.ሪ ሕገ-መንግሥት በተፈቀደው የተፈጻሚነት ወሰን ውስጥ በመሆን ለግልና የቤተሰብ ዝርዝር ሕግጋት አረዳድና አተገባበር መሪ መርሆዎችን በ*ሰራተኛ ስልጠና ስልጠና* አማካይነት ይዘረጋል። ዝርዝር ድንጋጌዎችን በተመለከተ ቀዳሚ የሽሪያ ምንጮች በሆኑት በቁርአንና *ሱናሕ*⁹ ውስጥ በተካተቱት

² Mohammed Abdo, *Legal Pluralism, Sharia Courts, and Constitutional Issues in Ethiopia*, 5(1) MIZAN LAW REVIEW, 78 (Spring 2011). ዛኪ ሙስጠፋ፣ በኢትዮጵያ ውስጥ በሚገኙት የእስላም ፍርድ ቤቶች የሚሰራበት ሕግ፣ ለሽሪያ ሕግ በሥራ ላይ መዋልና መቀጠል ምክንያት የሆኑ ነገሮች፣ 9(1) JOURNAL OF ETHIOPIAN LAWS፣ 173(1965)።

³ የፌዴራል ሽሪያ ፍርድ ቤቶችን አቋም ለማጠናከር የወጣ አዋጅ፣ ቁጥር 188/1992፣ ፌዴራል ነጋሪት ጋዜጣ፣ 6^ኛ ዓመት ቁጥር 10፣ መግቢያ።

⁴ የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ሕገ-መንግሥት፣ 78(5)።

⁵ ዝኪ ከማሁ

⁶ በፌዴራሉ ፓርላማ የወጣው የሽሪያ ፍ/ቤቶች አዋጅ፣ የፍርድ ቤቶችን አቋም ለማጠናከር የወጣ እንጂ ማቋቋሚያ አዋጅ እንዳልሆነ ከአዋጁ አጭር ርዕስ (አንቀጽ 1)፣ «የፌዴራል ሽሪያ ፍርድ ቤቶችን አቋም ለማጠናከር የወጣ አዋጅ ቁጥር 188/1992» መረዳት ይቻላል።

⁷ MOHAMMAD HASHIM KAMALI, SHARIA LAW: AN INTRODUCTION 40-41 (Oxford:Oneworld Publications, Oxford, 2008).

⁸ MOHAMMAD HASHIM KAMALI, PRINCIPLES OF ISLAMIC JURISPRUDENCE, xi-xvii (Cambridge:The Islamic Texts Society, 1991).

⁹ ቁርአንና *ሱናሕ* በመለኮታዊ ራዕይ የተገለጹ መለኮታዊ የሽሪያ ምንጮች ሲሆኑ ቁርአን በቃሉም ሆነ በሐሳቡ ፍጹም መለኮታዊ የሆነ የፈጣሪ ቃል ሲሆን *ሱናሕ* ደግሞ የመጨረሻውን የአምላክ ነቢይ የሙሀመድ ኢብን ግብዲላሕ ንግግሮችና

ጥቅል የሕግ መርሆዎችና ልዩ ድንጋጌዎች ላይ በመመርኮዝ በቀደምትና በዘመኑ የሽሪዓ ሊቃውንት የተለያዩ አተረጓጎም ሲሰጣቸው ቆይቷል። የሕግ አረዳድ ልዩነት (ኢቭላና) ከሽሪዓ አነሳስ ጀምሮ በግለሰብ ሊቃውንትና በቡድን (መዛኪብ) ደረጃ ሲንጸባረቅ የኖረ አይነተኛ የሽሪዓ መገለጫ ነው።¹⁰

በኢትዮጵያ ሽሪዓ ፍ/ቤት እየቀረቡ ያሉ የቤተሰብና የግል ግጭቶችን ለመፍታት ተፈጻሚ የሚደረጉትን የሽሪዓ ሕግ መርሆዎችና ዝርዝር የቤተሰብ ሕግጋትን ከማጥናት በፊት የእነዚህን የጥናት መስኮች ታሪካዊ ዳራ ማወቅ መርሆዎቹንና ድንጋጌዎቹን በተገቢው መንገድ ለመረዳትና ለመፈጸም አስፈላጊ ነው። በተቃራኒው የሽሪዓን ጠቅላላ እድገት፣ የሕግ ት/ቤቶች ሊመሠረቱና ሊዳብሩ የቻሉበት ዓላማና የርስ-በርስ ግንኙነት አለመገንዘብ በመዛኪብ አማካይነት የዳበሩትን የግልና የቤተሰብ የሥራ-ነገር ሽሪዓዊ ድንጋጌዎች በተሳሳተ አረዳድ ተግባራዊ እንዲሆኑ የሚያደርግ አብይ ምክንያት ነው።¹¹ ስለሆነም ይህ ጥናታዊ ዕሉፍ ከሽሪዓ ሕግ ጥንስስ ጀምሮ ታሪካዊ የእድገት እርከኖችን እንዲሁም ለዚህ እድገት የሕግ ት/ቤቶችና የቀደምት የሽሪዓ ሊቃውንት የነበራቸውን ምሁራዊ አበርክቶ በማስቃኘት በዚህ ረገድ የሚስተዋሉ ችግሮችን ለመቅረፍ የታሪክ ግንዛቤ የመፍጠር ዓላማ ያለው ሲሆን በሽሪዓ እድገት ታሪክ ሒደት ለተፈጠረው መዝሐባዊ ብዝሐነት ሊሰጠው የሚገባውን ሚዛናዊ አተያይ ያመለክታል። በዚህ ረገድ ጥናቱ ሽሪዓ እድገት ታሪክ ጥናት (ታሪክ አት-ተሸሪቦ) ምሁራዊ ተግባራዊነትና ቅቡልነት ያላቸውን ድርሳናት መሠረት ያደረገ ሲሆን ለርዕስ ጉዳዩ ኢትዮጵያዊ ገጽታዎች ደግሞ «ኢስላምና ሙስሊሞች በኢትዮጵያ ጥናት» ታላቅ ምሁራዊ አሻራ ያላቸውን እንደ ሁሴን አህመድ ያሉ አጥኚዎች ያዘጋጁቸውን የታሪክና የሥነ-ማህበረሰብ ምርምር ውጤቶችን ያገናዘበ ነው።

ይህ ጽኑፍ ይህን የመግቢያ ክፍል ጨምሮ በአጠቃላይ በስድስት ክፍሎች የተደራጀ ሲሆን ተከታዩ ሁለተኛ ክፍል ሽሪዓ ከጥንስሱ ጀምሮ እስካለንበት ዘመን ድረስ ያለፈባቸውን አምስት የእድገት ደረጃዎች የሚዳስስ ሲሆን አንዱ ደረጃ ከሌላው የሚለይባቸው የለውጥ ኩነቶችም ተገልፀዋል። በሦስተኛው ክፍል ሥር ለሽሪዓ ሕግ መዳበር የጎላ ድርሻ ያላቸውን መዛኪብ ጠቅላላ መገለጫዎችና ለእድገቱ ያላቸው አስተዋጽኦ ሲዳስስ በሽሪዓ ሕግ ት/ቤቶች መካከል ያሉ የጋራ አቋሞችና የልዩነት ነጥቦች በአራተኛው ክፍል ስር ተለይተዋል። አምስተኛው ክፍል ደግሞ ከጠቅላላው የመዝሐብ እድገት ታሪክ በተለየ የሕግ ት/ቤቶች ወደ ኢትዮጵያ የገቡበትን ወደ ተለያዩ የሃገሪቱ ሙስሊሞች ሕብረተሰቦች የነበራቸውን ሥርጭትና የተከሉትን የሽሪዓ ትምህርት ባህል በጥቅሉ ያስቃኛል። በመጨረሻም በጽኑፉ ውስጥ የተነሱ አብይ ሒሳቦች ተጠቃለው የቀረቡበት የማጠቃለያ ክፍል ሥድስተኛውን ክፍል ይይዛል።

ለ. የመጀመሪያዎቹ አምስት የፊቅሕ እድገት ደረጃዎች

በነቢዩ ሙሀመድ እድሜ የመጨረሻዎቹ 23 ዓመታት (610-32 ዓመተ-ልደት(ዓ.ል)/እ.አ.አ) የቁርአን ራዕይ መውረዱን ተከትሎ የአማኞችን ባህሪና ሥነ-ምግባር የሚመሩ ሕግጋት መውረድና በነቢዩ በኩል በራዕይ ሲገለጹ የነበሩ የሱናሕ ድንጋጌዎችና ማብራሪያዎች የመጀመሪያውን የሽሪዓ እድገት ጥንስስ ጥለዋል።¹² ሕግ ነክ የቁርአን ድንጋጌዎች የወረዱት በዋናነት በመዲና ነበር። ሆኖም የወቅቱ ሙስሊም ማሕበረሰብ ዋነኛ ትኩረት የነበረው የቁርአንን መልዕክት መረዳት በመሆኑና ቁርአን ደግሞ ከጥቂት ዝርዝር ሕግጋት በስተቀር እጅግ ሰፊው ክፍል በአምነትና አመለካከት ላይ ያተኮረ ስለሆነ የማሕበረሰቡም ትኩረት ይህንን የተከተለ ነበር።¹³ መለኮታዊ ሕጎች ይወርዱ የነበረው በግለሰብ

ተግባራትን የሚወክል ቃል ነው። የነቢዩ ሙሀመድን ንግግሮችና ተግባራት የተላለፉባቸው ዘገባዎች ደግሞ ሀዲስ (አሃዲስ) ይባላሉ። KAMALI, PRINCIPLES, ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 14-44።

¹⁰ KAMALI, SHARIA LAW, ግርን ማስታወሻ 7, ገጽ. 9.

¹¹ ዝኒ ከማሁ ገጽ 10.

¹² ዝኒ ከማሁ ገጽ 246.

¹³ ዝኒ ከማሁ.

ወይም በሕብረተሰብ ደረጃ ይነሱ የነበሩ ጥያቄዎችንና ያጋጠሙ ችግሮችን ለመፍታት እንጂ በንድፍ-ሐሳብ ደረጃ ያሉና በተጨማሪም ያላገጠሙትን ለመግዛት ጭምር አልነበረም፤¹⁴ ስለሆነም ይነሱ ለነበሩ ጥያቄዎች ቀጥተኛ ራዕዮዊ (የወህይ) ምላሽ ይሰጥ የነበረ በመሆኑ ግላዊ የሕግ አስተያየትና ንድፍ-ሐሳባዊ ኢጅቲሓድ አስፈላጊ አልነበረም።¹⁵

ሁለተኛው የፊቅሕ እድገት ከነቢዩ ሕልፈት በኋላ ያለውን የሙስሊም ግዛት በተመረጡ ቅን አመራሮች ሲተዳደር የነበረበትን ጊዜ (632-661 ዓ.ል) የሚመለከት ነው።¹⁶ በነቢዩ የሕይወት ዘመን ባልተነሱ አዳዲስ ጭብጦች ላይ ቀድሞ በቁርአንና በሱናሕ አስተምህሮት የተተከለውን የሕግ ውጥን በማስፋፋት ለአዳዲስ ችግሮችና ጥያቄዎች መፍትሔ የሚሆን የሕግ ምርምርና አስተያየት ይሰጥ ነበር። በዚህም በግል አስተያየት ላይ የተመረከዘ ፊቅሕ የሚዳብርበትን መሠረት ጥሏል።¹⁷ የነቢዩ ባልደረቦች ለቁርአንና ሱናሕ ሕጎች ምክንያታዊ አቀራረብ ያላቸው ሲሆን ከቋንቋዊ ትርጉም ይልቅ ሕጉ ሊያሳካው ያለበውን ዓላማ ያገናዘበ አተረጓጎም ይከተሉ ነበር። የባልደረቦቹ የሕግ አረዳድ ከሌሎች የሽሪዓ ሊቃውንት አስተያየት በተለየ የአስገዳጅነት ደረጃ እንዳለው የሚቆጠረውም የነቢዩ አስተምህሮት ቀጥተኛ ወራሾች በመሆናቸው ብቻ ሳይሆን በየትኛውም ዘመን ከታየው በተሻለ የሕጉን ዓላማ ያማከለና የሕጉን ዓላማ እውን የሚያደርግ የሕግ አተረጓጎም የተከተሉ መሆኑ ስለሚታመንበት ነው።¹⁸

ሦስተኛው የሽሪዓ እድገት ደረጃ የተከታዮች (ታቢዑን) ዘመን በመባል የሚታወቀውና ሁለት ታላላቅ የእሳቤ ጎራዎች የተፈጠሩበት ጊዜ ሲሆን የኡመያድ ሥርወ-መንግሥት ሥልጣን ከያዘ ጀምሮ እስከ አገዛዙ ማብቂያ ያለውን ጊዜ (661-750 ዓ.ል) የሚሸፍን ነው።¹⁹ አንደኛው የእሳቤ ጎራ መቀመጫውን በመካሄድና በመዲና (ሒጃዝ) አድርጎ የነበረው የሀዲስ ተከታዮች (ሕሕል አል-ሀዲስ) የእሳቤና የሕግ ት/ቤት ሲሆን የዚህ ቡድን ሊቃውንት የሚደርሱባቸው የሕግ ድምዳሜዎች ሁሉ ከነቢዩና ከባልደረቦቻቸው የተገኙ ዘገባዎችን የተንተራሱ ሲሆን በምክንያታዊ አስተሳሰብ ላይ ለሚገነቡ ግላዊ የሕግ ምልክታዎች ሽሪዓዊ የአስረጃነት ዋጋ አይሰጡም ነበር።²⁰ ሁለተኛው ጎራ ደግሞ በዲራቅ በስራና ኩፋ ከተሞች የተመሠረተው የአመክንዮ ተከታዮች (ሕሕል አር-ረአይ) የእሳቤ ቡድን ሲሆን ከአምልካዊ ድንጋጌዎች በስተቀር የሽሪዓ ሕጎች በጠቅላላው የተደነገጉበት የየራሳቸው ምክንያትና ዓላማ አላቸው በሚል እሳቤ የተመሰረተ ነው። ስለሆነም አንድ የሕግ ሊቅ (ሙጅተሒድ) የድንጋጌዎቹን ምክንያት በመመርመር የደረሰባቸውን ድምዳሜዎች ለሕጎቹ አተረጓጎምና ለአዳዲስ ጭብጦች እልባት ለመስጠት መንደርደሪያ ሊያደርጋቸው ይገባል የሚል አቋም አላቸው።²¹ ከፖለቲካ አመራርነት ጋር በተያያዙ አለመግባባቶች ምክንያት ሺዓ የሚል መጠሪያ ያገኘው ቡድንም ከዋናው የሙስሊም ሕብረተሰብ የተገነጠለውና በኋላም የሺዓ የሕግ እሳቤ ክፍል የተመሠረተው በዚህ ዘመን ነበር።²² በአጠቃላይ

¹⁴ ዝኒ ከማሁ

¹⁵ ዝኒ ከማሁ

¹⁶ ከነቢዩ ሙሀመድ ሕልፈት በኋላ የግዛት አስተዳደሩን ተረክበው በቅንነት ያገለገሉት ተተኪ አመራሮች (ኹለፋእ አር-ራሺዱን) የሚባሉት አቡ-በክር አስ-ሲዲቅ ዑመር ኢብን አል-ኸቢብ ዑስማን ኢብን ዐፋንና ዐሊ ኢብን አቢ ጧሊብ ናቸው። እነዚህ የነቢዩ ባልደረቦች በአስተዳዳሪነት ጊዜያቸው ያጋጠማቸው ፈጣንና ተለዋዋጭ ፖለቲካዊና ወታደራዊ እውነታ ተጋፍጠው በተንዳኝ ለሚነሱ የፊቅሕ ጥያቄዎችና ግጭቶች በጋራና በግለሰብ ደረጃ ኢጅቲሓድ በማድረግ የደረሱባቸው የሕግ አተረጓጎሞችና ድምዳሜዎች የነቢዩ ሙሀመድ አስተምህሮት ነጻብራቅ እንደሆኑና አስገዳጅ እንደሆኑ ብዙኃኑ የሽሪዓ ሊቃውንት የሚጋሩት አቋም ነው። (KAMALI, PRINCIPLES, ግርጌ ማስታወሻ 8፣ ገጽ 236-243 ይመለከቷል።)

¹⁷ KAMALI, SHARIA LAW, ግርጌ ማስታወሻ 7, ገጽ. 246-247.

¹⁸ ዝኒ ከማሁ ገጽ 247

¹⁹ ዝኒ ከማሁ

²⁰ ዝኒ ከማሁ

²¹ ዝኒ ከማሁ

²² ዝኒ ከማሁ ገጽ 247-248.

የዝሊህ የሕግ እሳቤ ጎራዎች መመስረት ከእነሱ በኋላ ለመጣው ሰፊ የፊቅሕ እድገት መሠረት የጣለና ከፍተኛ ተጽእኖ ያሳረፈ ሆኗል።²³

አራተኛው የሽሪያ እድገት የአመክንዮአዊ የምርምር ዘመን (750-950 ዓ.ል) በሚል የሚታወቅ ሲሆን ፊቅሕ የላቀ እድገት ያሳየበትና ዘመናትን ተሻግረው ተጽእኖ መፍጠር የቻሉ መዝሐቦች የተፈጠሩበትና ሰፊ የሕግ መርሆዎችና ዝርዝር ሕግጋት ከቁርአንና ከሱናሕ የተቀሰሙበትና የተተነተኑበት ዘመን ነበር።²⁴

አምስተኛው የእድገት ደረጃ ከአባሲድና ከኦማይን ሥርዓት መውደቅ ጀመሮ ዘመነኛው የኢጅቲሓድ ንቅናቄ እስከተጀመረበት 20^{ኛው} ም.ል መጀመሪያ ድረስ ያለውን ጊዜ የሚሸፍን ሲሆን በዝሊህ ጊዜያት የምዕራብ ቅኝ-ገዢዎች የሙስሊም ግዛቱን በመቆጣጠር በሽሪያ ሕግ ፍልስፍና ምትክ የራሳቸውን የሕግና የፍትሕ ሥርዓት በሃገራቱ ላይ ጭነውባቸዋል። በዚህም ምክንያት ሽሪያ የሕብረተሰቡን ሕይወት ከመምራትና በጀመረው የእድገት ጎዳና ላይ ከመራመድ ይልቅ ቀድሞ በሥነ-ጽሑፍና በቃል የተላለፈውን የፊቅሕ የኢጅቲሓድና የመዛሪያ እውቀት በማጥናትና በማብራራት ላይ የተገደበ እንዲሆንና የመዝሐቦችን የሕግ ምልክታዎች የሙጥኝ በማለት አዳዲስ የሕግ ምልክታዎች የማይበረታታበት ሁኔታ ነገሰ።²⁵ ከሽሪያ ነባራዊነትና ተለማጭነት ባህሪ ጋር በማይጣጣም መልኩ የጭፍን ተከታይነት (ተቅሊድ) ቡድናዊነትና የአንጃዊነት እሳቤዎች ሥር ሰደው ከ10^{ኛው} ክፍለ-ዘመን አጋማሽ ጀምሮ የዓለም ሙስሊም ማሕበረሰብ አይነተኛ መገለጫ ሆኖ ቆይቷል። ለዘጠኝ ምዕተ-ዓመታት የዘለቀው ይህ እውነታ የፊቅሕ እድገት በነበረበት እንዲገታና ሽሪያ በየወቅቱ ለሚቀያየረው የማሕበረሰብ ተጨባጭ እውነታና ፍላጎት ምላሽ መስጠት እንዳይችል አድርጎታል።²⁶ የቀደሙት የመዛሪያ አቋሞች በንድፈ-ሐሳባዊ የሕግ ማብራሪያ ሥራዎች ላይ ብቻ የተንጸባረቁበትና ከማሕበራዊ እውነታ ጋር ያላቸው ተዛምዶ የተቋረጠበት ዘመናት ሆነው ተመዝግበዋል።²⁷

ሐ. የሽሪያ ሕግ ት/ቤቶች (መዝሐቦች)

መዝሐብ ማለት በአንድ ራሱን ችሎ የሕግ ምርምር የማድረግ ችሎታ ባለው ሊቅ የሚመራ ከሌሎች መዝሐቦች የሚለይበት የራሱ የሕግ ንድፈ-ሐሳቦችና አቀራረቦች ያሉትና ተከታዮችን ማፍራት የቻለ የሕግ እሳቤ ክፍል ነው።²⁸ መዝሐቡ በዋናው ኢማም ከተቋቋመና ዋና ዋና የሕግ መርሆዎች ከተቀረጹ በኋላ እነዚህን መርሆዎች በመተንተንና በማብራራት ረገድ የመሪው ተማሪዎችና ተከታዮች ከፍተኛ ሚና ይጫወታሉ። መዝሐብ በአንድ ወይም በተለያየ ዘመናት በሚመጡ ምሁራን የሥነ-ጽሑፍ ቅብብሎሽ እየበለጸገ መጥቶ በእድገቱ አንድ የተለየ የሕግ እውቀት ማዕቀፍ ያለው ነው።²⁹ መዝሐቦች «የሕግ ት/ቤት» የተባሉበትም ምክንያት ዋነኛ የምርምር ትኩረታቸው ከመንፈሳዊ ጉዳዮች ይልቅ በሕግ ላይ በመሆኑና በመዛሪያ መካከል ያለውም ዋነኛ ልዩነት በሕግ ጉዳዮች ላይ በመሆኑ ነው። መሠረታዊ የእምነት ጉዳዮችን በተመለከተ በመዝሐቦች መካከል ልዩነት የለም። በርግጥ በዝርዝር እምነት ጉዳዮች

²³ KAMALI, ግርጌ ማስታወሻ 7, p. 248
²⁴ ዝኒ ከማሁ
²⁵ ዝኒ ከማሁ
²⁶ ዝኒ ከማሁ
²⁷ ዝኒ ከማሁ ገጽ 249
²⁸ Khalifa Babikr Al-Hassan, *Religious Schools of Law*. in The Different Aspects Of Islamic Culture, Vol. 6, Part II, 19 (UNESCO, 2016).
²⁹ MUHAMMAD HASHIM KAMALI, THE ENCYCLOPEDIA OF RELIGION, 66 (New York: Macmillan Publishing, 1987).

ላይ በምሁራን መካከል ሰፊና ውስብስብ ልዩነቶች ቢኖሩም እነዚህ የልዩነት መስመሮች በመስኩ ሥነ-ጽንፍ ውስጥ የመዝሐብ ተብለው አይጠቀሱም።³⁰

ከላይ እንደተመለከተው የመዝሐቦች አመሠራረት ታሪክ ሲታይ ኢስላማዊ ትምህርትና ምርምር የሚደረግባቸው ሁለት ማዕከላት በዲራቅና በሒጃዝ መቋቋም ጋር የተያያዘ ነው። በማዕከላቱ ከነበሩ የፊቅሕ መምህራን መካከል ተጽእኖ ፈጣሪ የነበሩት ወጥተው በጉልህ ተለይተው የወጡት የሕግ እሳቤ ት/ቤቶች የሐሳቦቹ ባለቤት በሆኑት ሊቃውንት ሥም መጠራት ጀመሩ።³¹ የሕግ እሳቤ ክፍሎቹ ሁለት መሠረታዊ የአቀራረብ ልዩነቶች ነበራቸው። አንደኛው የሒጃዝ ቡድን ለሚይዟቸው የሕግ አቋሞች ሁሉ ከነቢዩ በተላለፉ ዘገባዎች ላይ የሚደገፉ ነበሩ።³² የዲራቁ ክፍል ደግሞ ከነቢዩ ይተላለፉ ለነበሩ የሀዲስ ዘገባዎች የነበራቸው ተደራሽነት እንደ መዲናዎች ስላልነበርና ከአመክንዮአዊ አስተሳሰብ አኳያ ለአጠራጣሪ ዘገባዎች አነስተኛ ዋጋ ስለሰጡ ለአዳዲስ የሕግ ጭብጦች ሽሪዓዊ እልባት ለመስጠት በዋናነት በአመክንዮ ላይ ይመረከቡ ነበር።

1. የሀኒፊ መዝሐብ

የዚህ መዝሐብ መሥራች አቡ-ሀኒፋ ኑዕማን ኢብን ሳቢት ናቸው። አቡ-ሀኒፋና መዝሐባቸው ከተጨባጭ የሕግ ጉዳዮች ይልቅ በንድፈ-ሐሳባዊ የሕግ ጥያቄዎች ላይ የማተኮር እንዲሁም በረእይ (ግላዊ አተያይ) እና በቂያስ (ምስልዊ አመክንዮ/analogical reasoning) ላይ የመመርኮዝ ከፍተኛ ዝንባሌ አላቸው።³³ አቡ-ሀኒፋ በንግድ ስራ የተሰማሩ ስለነበር በንግድ ግብይቶች ዙሪያ በሚነሱ የሕግ ጉዳዮች ላይ ኢጅቲሐድ በማድረግ በዚህ ረገድ ላለው የሽሪዓ እድገት ከፍተኛ አስተዋጽኦ አድርገዋል።³⁴ አቡ-ሀኒፋ የመዝሐባቸውን መርሆዎች በመቅረጽ ሂደት ላይ ለግለሰቦች መብትና ነጻነት ከፍ ያለ ዋጋ የሰጡ ሲሆን አሳማኝ ምክንያት ከሌለ በስተቀር በግለሰብ መብትና ነጻነት ላይ ዘፈቀዳዊ ገደብ በማስቀመጥ አያምኑም። ለምሳሌ ያህል የሴቶችን መብት በተመለከተ አንዲት አካለ-መጠን የደረሰች ሴት ያለሞግዚት ፈቃድ ጋብቻ የመፈጸም ሽሪዓዊ መብቷን ያረጋግጣሉ።³⁵ አካለ-መጠን የደረሰች ሴት ንብረቷን የማስተዳደር ሙሉ መብትና አቅም እንዳላት ቁርአን እስካረጋገጠ ድረስ በጋብቻ ዙሪያ ላይም ቢሆን ወሳኔ የመስጠት አቅም ላይኖራት አይችልም ይላሉ።³⁶

ከአቡ-ሀኒፋ ንግግሮች መካከል የታወቀውና በሌሎች መዛከብ መሪዎችና ተከታዮች ሰፊ ተቀባይነት ያገኘው «ኢዛ ሶላሃ አል-ሀዲስ፣ ፈሐው መዝሐቢ (የአንድ ሀዲስ ተዓማኒነት የተረጋገጠ ከሆነ መዝሐቤ (አቋሜ) ነው)» የሚለው ተራማጅ ንግግራቸው በወቅቱና በኋላ የተፈጠሩት መዝሐቦች የነበራቸው የሀዲስ ተደራሽነት ውስን የነበረና መጠነ-ሰፊ የሀዲስ አሰባሰብ ሥራ ያልተከናወነ መሆኑን ታሳቢ ያደረገ ንግግር ነበር። የመዝሐባቸው ተከታዮች በዚህ መርህ መሰረት ቀደም ሲል የአቡ-ሀኒፋ ወይም ተቀዳሚ ተማሪዎቻቸው የሱሉል መርሆዎችና የፊቅሕ ድንጋጌዎች በኋላ ከተገኙ ተዓማኒ ሀዲሶች ጋር የሚቃረኑ ከሆኑ ሀዲሱን ቢያወቁ ኖሮ መርሆው ወይም ድንጋጌው ላይ አይደረሱም ነበር በሚል እሳቤ የአቋም ማስተካከያዎችን አድርገዋል።³⁷

ሌላው የአቡ-ሀኒፋ መዝሐብ መሪ ቃል «ማንም ሰው አስረጂ ምንጩን እስካላወቀ ድረስ በኛ መዝሐብ ላይ ተመርኩዞ ፈትዋ (የሕግ ብይን) ሲሰጥ አይችልም» የሚለው ሲሆን ጭፍን ተከታዮች እንደሚሉት ሳይሆን በመዝሐብ መሪዎችና በቀዳሚ ምሁራን እይታ ሳይገደቡ በየወቅቱ የሚነሱ

30 ዝኒ ከማሁ.
31 ዝኒ ከማሁ.
32 ዝኒ ከማሁ.
33 ዝኒ ከማሁ.
34 ዝኒ ከማሁ.
35 ዝኒ ከማሁ ገጽ 70-71.
36 ዝኒ ከማሁ.
37 ዝኒ ከማሁ ገጽ 71.

ሊቃውንት አካባቢያዊ እውነታዎችን በማገናዘብ አዲስ ሽሪዓዊ የሕግ ምርምር እንዲያደርጉ የሚያበረታታ ንግግር ነው።³⁸ የፊቅሕ ሕግጋት መገኛ ምንጭ የተደነገጉበት መንስኤና ዓላማን መለየት ከተቻለ ሕጎቹ ለየወቅቱ ያላቸውን ተገቢነት በመመዘን ከሙተቀዳሙን የፊቅሕ እይታዎች የተለዩ የኢጅቲሓድ ድምዳሜዎች ላይ መድረስ ይቻላል።³⁹

ሙቀሊዱንና የመዝሐብ ወገንተኝነት ያለባቸው ኋለኛ የሀገሪ ሊቃውንት እንደሚሉት ከሙተኣቺሩን መካከል ሙጅተሒድ ሊባል የሚችል የሕግ ምኑር የሌለ በመሆኑ በቀደምት የመዝሐብ መስራቾች መካከል ያሉ ልዩነቶችን ከምንጮች አኳያ በመፈተሽ ምርጫ ማድረግ ስለማይቻል የመዝሐብ ፈር ቀዳጆች እንደ ቅደም-ተከተላቸው ሊመረጡ ይገባል እስከ ማለት ደርሰዋል።⁴⁰ እንደ አቡ-ሱለይማንና ዐልዋኒ ያሉ የዘመኑ የሽሪዓ ሊቆች እንደሚያስረዱት የዚህ አይነቱ ጭፍን የሕግ እሳቤ ቁርክንና ሱናሕን ለመዝሐቦች ተገባር ከማድረግ የማይተናነስና የዘመኑን ትውልድ ለእሳቤ ቀወስ (*Crisis of Thought*) የዳረገ ዋነኛ ምክንያት ነው።⁴¹ የእሳቤ ቀወስ ከአምላክ መጽኃፍና ከነቢዩ ሱናሕ ጋር ቀጥተኛ ትስስር ካለመፍጠርና ነጻ አስተሳሰብ ከሌለው ወግ አጥባቂነት የመነጨ አሳሳቢ ችግር እንደሆነ ዐልዋኒ ያስገነዝባሉ።⁴²

የሀገሪ መዝሐብ በ16^{ኛው} ም.ዓ በኦቶማን ቱርኮች ዘመን ባገኘው ተቀባይነትና ሰፊ ሥርጭት ምክንያት ከሌሎቹ መዝሐቦች በበለጠ ባሁኑ ጊዜ በቱርክ በሶሪያ በዮርዳኖስ በሊባኖስ በፓኪስታን በአፍጋኒስታንና በሕንድ በስፋት ተግባራዊ የሚደረግና በአጠቃላይም ከዓለም ሙስሊም ማሕበረሰብ ሲሰው የሀገሪ መዝሐብ ተከታይ ነው።⁴³

2. የማሊኪ መዝሐብ

ይህ መዝሐብ የተመሠረተው የመዲና ከተማ ዳኛና የሕግ አማካሪ በነበሩት በማሊክ ኢብን አነስ አል-አስባሒ ነው።⁴⁴ ማሊክ በሌሎች መዝሐቦችና ኢማሞች እንደ አስረጅ ያልተወሰደ የመዲና ነዋሪዎች ተግባር ወይም ልማድ (*ዓመል አሕል አል-መዲና*) የተሰኘ የሽሪዓ አመክንዮአዊ መርሆ ነድፈዋል። የመርሆው መነሻ ሐሳብ የመዲና ነዋሪዎች በነቂስ ይተገብሩትና ያምኑበት የነበረ ድርጊትና አሰራር ከጥንትም ከሙሀመድና ባልደረቦቹ አስተምህሮት ተቀስሞ ሲወርድ ሲወራረድ የመጣ ቢሆን ነው ከሚል ግምት የመነጨ ነው።⁴⁵ የማሊኪ መዝሐብ ዋነኛ ዋቢ የሆነው በአሰድ አል-ፋራት የተጠናቀረው *አል-ሙዳወናሕ አል-ኩብራ* (ታላቁ ጥንቅር) የተሰኘው መጽሐፍ ነው። መዝሐቡ በአሁኑ ወቅት በሞርኮ አልጀሪያ ቱኒዚያ የላይኛው ግብጽ ሱዳን ባህራንና ኩዌት ሰፊ ድርሻ ይዞ ይገኛል።⁴⁶

ኢማም ማሊክ የመዲና ነዋሪዎች ተግባር ወይም ልማድ በተጨማሪ ቀድመው ከተለዩት የኢጅቲሓድ መርሆዎች ላይ የመዲና ነዋሪዎች ወጥ አቋም (*ኢጅማዕ አሕል አል-መዲናሕ*) ኢስቲስጋሕ (የሕዝብ ጥቅም)ና ሰድ አዝ-ዘራኢዕ (ከምንጩ ማድረቅ) የተሰኙ የሕግ ንድፈ-ሐሳቦችን አክለዋል። ማሊክ ራሳቸው ከለዩላቸው የሕግ መላምቶች በተጨማሪ ሌሎች የመዝሐብ ሊቃውንት የደረሱባቸውን

³⁸ ዝኒ ከማሁ ገጽ 72
³⁹ ዝኒ ከማሁ
⁴⁰ ዝኒ ከማሁ
⁴¹ Taha Jabir Alwani, *The Crisis of Thought and Ijtihad*, 10(2) AMERICAN JOURNAL OF ISLAMIC SOCIAL SCIENCES, 234 (1993).
⁴² ዝኒ ከማሁ
⁴³ KAMALI, SHARIA LAW, ግርጌ ማስታወሻ 7, p. 73
⁴⁴ KAMALI, THE ENCYCLOPEDIA OF RELIGION, *supra* note 25, p. 67
⁴⁵ Khalifa, *supra* note 24, p. 30
⁴⁶ KAMALI, THE ENCYCLOPEDIA OF RELIGION, *supra* note 25, p. 68

መርሆዎች ተቀብለው የመዝጋባቸው አካል በማድረጋቸው መዝሐቡ ከየትኛውም መዝሐብ በላይ እጅግ ሰፊና የአቃፊነት ባህሪ ያለው እንደሆነ ከማሊ ይገልጻሉ።⁴⁷

የሕዝብ ጥቅም ሐሳብን ያፈለቁት ማሊኪ ባይሆኑም መርሆው በምንም ቅድመ-ሁኔታ ሳይታሰር ራሱን የቻለ የሕግ ምርምር ምንጭ እንዲሆንና ሰፊ ተቀባይነት እንዲያገኝ በማድረግ ቀዳሚና ጉልህ አስተዋጽኦ ያደረጉ በመሆኑ ኢስቲሰላሕ የማሊኪ ጭማሪ እንደሆነ ተደርጎ ይቆጠራል። ለምሳሌ የሕብረተሰቡን ሰላምና መረጋጋት ለመጠበቅ ሲባል ዝቅተኛ ድምጽ ያገኘው እጩ እንዲመረጥና የሃገር መሪ እንዲሆን ቢደረግ ተገቢ እንደሆነ ተናግረዋል። ይህ የከፋ ጉዳትን በመከላከል (ደፍኝ አድ-ዶረር) ላይ የተመሠረተ እሳቤ ከኢስቲሰላሕ ሐሳብ የመነጨ መሆኑን ይገነዘባል።⁴⁸

ማሊክ ከነጠላ (አሁድ) የሀዲስ ዘገባ (በአንድ ወይም በጥቂት የዘገባ መስመሮች ብቻ የተላለፈ ሀዲስ) ይልቅ ለየባልደረቦችና ለመዲኖች የጋራ ተግባር የበለጠ የአስረጅነት ዋጋ ይሰጣሉ። ለምሳሌ ተዋዋዮች በአካል እስካሉ ድረስ የፈጸሙትን ውል ማፍረስ እንደሚችሉ የሚገልጸውን አሃድ ሀዲስ አይቀበሉቱም ምክንያቱም በመዲኖች ተግባር መሠረት ውል ከተፈጸመ በኋላ የተዋዋዮቹ አብርካቢነት ለውሉ ማፍረሻ በቂ ምክንያት አይሆንም።⁴⁹ ሻፊዲ በበኩላቸው የመዲና ማሕበረሰብ ልማድ ከሀዲስ ጋር መስማማት ይገባዋል እንጂ የሕብረተሰቡ ተግባር ከነቢዩ አስተምህሮት የመጣ ነው በሚል መላምት ሀዲሱን አለመቀበል ተገቢ አይደለም የሚል ትችት ስንዝረዋል።⁵⁰ በተጨማሪም ማሊክ የመዲናዎችን ወጥ አሠራር መሠረት በማድረግ ባሏ ያልተገባ አያያዝ እንደሚይዛት (ዶረር) ያስረዳች ሚስት ፍቺ መጠየቅ ትችላለች የሚል አስተያየት አላቸው። ሌሎቹ መዝሐቦች በዚህ ጉዳይ ፍርድ ቤት ባልየውን መቅጣት እንጂ ፍቺ መወሰን አይችልም የሚል አቋም ይዘዋል።⁵¹ ከቤተሰብ ጉዳይ ሳንወጣ ሚስት በጋራ ሥምምነት ፍቺ እንዲፈጸም በምትጠይቅበት ሥነ-ሥርዓት (ኸ-ል) የመጨረሻ ውሳኔ የመስጠት መብት ያለው ባል ነው። እንደ ማሊኪ እይታ ደግሞ ነገሩ በፍርድ ሊወሰን እንደሚችል ያስረዳሉ።⁵² በእነዚህና መሰል ጉዳዮች ላይ ማሊኪዎች ያንጸባረቁቸው አቋሞች ባለንበት ዘመን በመካከለኛው ምስራቅና በኤስያ የሚገኙ በርካታ ሙስሊም ሃገሮች የቤተሰብ ሕግ ማሻሻያዎቻቸው አካል አድርገዋቸዋል።⁵³

የመዝሐቡን ከምንጩ ማድረቅ ንድፈ-ሐሳብ ምንነት በአጭሩ ለማየት ያህል ግዴታን (ዋጂብ) ለመፈጸም የሚያስፈልግ ሁሉ ዋጂብ ነው፤ ወደ ክልክል (ሀራም) የሚያደርስ ሁሉ የክልክላው አካል ነው የሚል ሐሳብ ያዘለ ነው። በተመሳሳይ ሀላልን (የተፈቀደን) ለማከናወን የሚያስፈልግ ሁሉ ያስፈላጊነቱን ያህል ሀላል ይሆናል። ለምሳሌ በጦርነት ጊዜ የጦር መሳሪያ ሽያጭ ማድረግ ወይም ለአልኮል (ወይን) ጠማቂ የወይን ፍሬ መሸጥ ወይም ወደ ወለድ (ሪባ) የሚያስገባ ማንኛውም ውል ሁሉም ውጤታቸው ሀራም በመሆኑ መንስኤዎቻቸውም ክልክል ይሆናሉ።⁵⁴ የማሊኪ ሊቅ የሆነው አል-ቀራፊ እንደገለጸው የማሊኪ እሳቤ የሆነው ከምንጩ ማድረቅ በሁሉም መዝሐቦች ዘንድ ተቀባይነት ያገኘ የሕግ ጽንሰ-ሐሳብ ነው።⁵⁵

ባጠቃላይ ኢማም ማሊክ በሀዲስ መስክ ብቻ ሳይሆን የፊቅሕ መሠረቶችን (ኡሱል) በማዳበር ረገድ ከመሪ ኢማሞች ተርታ የሚሰለፉ ናቸው። ጭፍን የሕግ ተከታይነትንም እርሳቸውና መዝሐባቸው እንደ ሌሎቹ ሁሉ የከረረ ነቀፌታ ስንዝረውበታል። በባሲድ ዘመነ-መንግሥት መሪ የነበረው አል-መንሱር

⁴⁷ KAMALI, SHARIA LAW, ግርጌ ማስታወሻ 7, p. 75
⁴⁸ ዝኒ ከማሁ
⁴⁹ ዝኒ ከማሁ ገጽ 74
⁵⁰ ዝኒ ከማሁ
⁵¹ ዝኒ ከማሁ ገጽ 75-76
⁵² ዝኒ ከማሁ ገጽ 76
⁵³ ዝኒ ከማሁ
⁵⁴ ዝኒ ከማሁ
⁵⁵ ዝኒ ከማሁ ገጽ 77

የማሊክ የሀዲስ ጥንቅር የሆነው አል-መ-ወ/ሎ የግዛቱ ብቸኛ መመሪያ እንዲሆን ሐሳብ አቅርቦላቸው ይህ በነቢዩ ባልደረቦች ጊዜ ከነበረው የኢጅቲኦድ ብዝሃነትና የመቻቻል የሕግ ባህል ጋር የሚጣረስና ፈጠራዊ የእሳቤ ነጻነት እንዲነጥፍ የሚያደርግ ነው በማለት ሐሳቡን አልተቀበሉትም።⁵⁶

3. የሻፊዲ መዝሐብ

እስካለንበት ዘመን ደርሰው ሰፊ ተቀባይነት ካገኙ ት/ቤቶች መካከል የሻፊዲ መዝሐብ አንዱ ነው።⁵⁷ መዝሐቡ በታችኛው ግብጽ ደቡብ አረቢያ ምስራቅ አፍሪካ ኢንዶኔዥያ ማሌዥያና ብሩናይ (Brunei) በስፋት ተግባራዊ የሚደረግ ሲሆን በፍልስጤም ዮርዳኖስና በሶሪያም ከፍተኛ ቁጥር ያለው ተከታይ ማፍራት ችሏል።⁵⁸ መዝሐቡ የማሊክ ተማሪ በሆኑት በሙሀመድ ኢብን ኢድሪስ አሽ-ሻፊዲ የሕግ ቀናኖዎች ላይ የተመሰረተ ሲሆን መስራቹ አራት የሽሪንግ ምንጮችን ማለትም ቁርአን ሱናሕ ኢጅማሪና ቂያስ በሚል ቅደም-ተከተል ያስቀመጡ የመጀመሪያዉ የሱሱል ተመራማሪ ናቸው።⁵⁹ ሻፊዲ የሽሪንግ ምንጮችን የእርስ-በርስ ትስስር የሀነፊንና የመምህራቸውን የማለኪን የሕግ ንድፈ-ሐሳቦች ጽኑነት በመመርመር የማይስማሙባቸውን ነጥቦች በማስረዳትና የሱሱል መርሆዎችን በአንድነት በማጠናቀር <ሐር-ሪሳላሕ> በተሰኘው ድርሳናቸው ወጥ የሱሱል አል-ፊቅሕ ትንታኔ ያቀረቡ በመሆናቸው <የሱሱል አባት> የሚል መጠሪያ ተሰጥቷቸዋል።⁶⁰ የሕግ አቀራረብ ዘዴዎችን (Methodology of Law) የቀደሙት የሱሱል አጥኚዎች በጨረፍታ ያነሷቸው ቢሆንም አጠቃላይ የሽሪንግ ሕግ መዋቅርን በመንደፍና የምንጮችንና የአስረጂዎችን የእርስ-በርስ ዝምድና የበላይነትና የበታችነት የመሳሰሉ ርዕሰ-ጉዳዮች ላይ አጽንዖት በመስጠት ሰፊ ዳሰሳ ያደረጉት ኢማም አሽ-ሻፊዲ ናቸው።⁶¹

በተጨማሪም አሽ-ሻፊዲ እንደ ዐም (ጥቅል) እና ኻስ (ልዩ) ሻሪ (ናሲኸ) እና ተሻሪ (መንሱኸ) በመሳሰሉ የሕግ አተረጓጎሞች ላይ ማብራሪያ በማቅረብ የመጀመሪያው ናቸው።⁶² አሽ-ሻፊዲ የጨመሯቸው አዳዲስ ጽንሰ-ሐሳቦችና ማብራሪያዎች እንደተጠበቁ ሆነው በኢስላም የሕግ እድገት ውስጥ ያላቸው ዋነኛ ሚና ቀድመው በሱሱል ሥነ-ጽሑፍ የተዳሰሱ ንድፈ-ሐሳቦችንና ምልክታዎችን ማጥናት በማይስማሙባቸው መርሆዎችና አቀራረቦች ላይ የክረሩ ሂሳቦችን በመሰንዘር መስኩ ወደፊት የሚያደገበትን አቅጣጫዎች የተለሙ ናቸው።⁶³ ለምሳሌ ያህል ሻፊዲ ያለፉት የሱሱል ኢማሞች ለሀዲስ የነበራቸው አቋም ላይ የጠበቀ ሂስ ሰንዘረዋል። አቡ-ሀኒፋ በአንድ የዘገባ ሠንሠለት ብቻ የተላለፈ ዘገባ ይልቅ ለአመክንዮ ቅድሚያ መስጠታቸው ኢማም ማሊክ ደግሞ ከአሃድ ዘገባዎች ይልቅ ለዐመል አሕል አል-መዲና ቅድሚያ መስጠታቸውን በጥብቅ ነቅፈዋል። በሌላ አገላለጽ ለሀዲስ የሚሰጡት የአስረጅነት ዋጋ ከሌሎች በበለጠ እጅግ ከፍ ያለ እንደሆነ መረዳት ይቻላል።⁶⁴

በኢጅማሪ ጽንሰ-ሐሳብ ላይ ሻፊዲ የያዙት ግንዛቤ ከአቡ-ሀኒፋና ማሊክ የተለየ ነው። ኢጅማሪ እንደ ሻፊዲ ከሆነ የማሕበረሰቡ ወጥ አቋም ማለት ነው። የምኑራን የጋራ አቋም ነው የሚለው የአቡ-ሀኒፋና የማሊኪ ትርጓሜ በተጨማሪም ከዚህ በፊት እውን ሊሆን ያልቻለ ወደፊትም ሊሳካ የሚችልበት እድል የተመናመነ በመሆኑ ለኢጅማሪ ጠበብ ያለ ትርጉም መስጠትን መርጠዋል።⁶⁵ ያም ሆኖ ከሻፊዲ በኋላ

⁵⁶ ዝኒ ከማሁ
⁵⁷ KAMALI, THE ENCYCLOPEDIA OF RELIGION, *supra* note 25, p. 68
⁵⁸ ዝኒ ከማሁ።
⁵⁹ ዝኒ ከማሁ።
⁶⁰ ዝኒ ከማሁ።
⁶¹ KAMALI, SHARIA LAW, *supra* ግርጌ ማስታወሻ 7, p. 78
⁶² ዝኒ ከማሁ።
⁶³ COULSON, NOEL J., A HISTORY OF ISLAMIC LAW, 53 (Edinburgh University Press, 1971):
⁶⁴ KAMALI, THE ENCYCLOPEDIA OF RELIGION, *supra* note 25, p. 68
⁶⁵ ዝኒ ከማሁ።

በታየው የሽሪሳ እሳቤ እድገት የኢጅማዕ እይታቸው ተቀልብሶ በሀገሪና ማሊክ የኢጅማዕ ትርጓሜ እንዲተካ ሆኗል።⁶⁶

በቁርአንና በሱናሕ መካከል ያለውን ትስስር በተመለከተ የቀደምት የመዝላብ ባለቤቶች ቁርአን ሱናሕን ወይም በተቃራኒው ሱናሕ ቁርአንን ሊሸር እንደሚችል ቢገልጹም ሻፊዲ ግን ይህን እይታ ውድቅ በማድረግ ሱናሕ በቁርአን ያልተሸፈነ አዲስ ሕግ የሚቀርጽበት ሁኔታ ቢኖርም ዋነኛ ሚናው ቁርአንን ማብራራት በመሆኑ ቁርአንን ሊሸር አይችልም የሚል አተያይ አላቸው።⁶⁷

የሽሪሳ ምንጮች ሲባል ቁርአንና ሱናሕ ወይም ከእነዚህ ጋር በጥብቅ የተሳሰረ መሆን አለበት የሚል እሳቤ ካላቸው ሊቃውንት የመጀመሪያው አሽ-ሻፊዲ ናቸው።⁶⁸ ለማንኛውም የሕግ ጥያቄ ምላሽ መጀመሪያ ከቁርአንና ከሱናሕ መፈለግ ይኖርበታል።⁶⁹ ጭብጡ በቀጥታ ያልተሸፈነ ከሆነ ከእነዚህ ምንጮች ጋር ቀጥተኛ ትስስር ያለውና የሕጎችን ምክንያት (ዲላሕ/ratio legis) እና ዓላማዎች ተራዝሞ ለአዲሱ ጭብጥ ተፈጻሚ እንዲሆን የሚደረግበት «ምስሰላዊ አመክንዮ» ተፈጻሚ ይሆናል ማለት ነው። ስለዚህ ለሻፊዲ ከቁርአንና ሱናሕ ቀጥሎ ምንጭ ሊሆን የሚችለው የኢጅቴራሳድ መርሆ ቂያስ ብቻ ነው። በሌላ አገላለጽ ለሻፊዲ ኢጅቴራሳድ ማለት ቂያስ ማለት ነው።⁷⁰ በዚህም መሠረት በሌሎች ኢማሞች የተለዩት የኢጅቴራሳድ መርሆዎች ከምንጮች በጣም የራቁ ናቸው በሚል አይቀበሏቸውም። ለምሳሌ የማሊኪ «የሕዝብ ጥቅም» እና የሀገሪ ሐሳብ የሆነውን «ሲስቴህሳን (ርትዕ)» አልተቀበሏቸውም።⁷¹ ቂያስ ከቁርአንና ከሱናሕ ጋር ምክንያተ-ሕግ የሚጋራ በመሆኑ ከምንጮቹ እምብዛም አይርቀም። ሌሎቹ መርሆዎች ከምንጮች ጋር ያላቸው ትስስር የላላና በግል እይታ ላይ በእጅጉ የተመረከቡ በመሆኑ ዘፈቀዳዊ ባህርይ ያላቸው ናቸው በሚል እሳቤ በሻፊዲ ዘንድ የአስረጅነት ዋጋ የላቸውም።⁷²

ከሱናሕ አስረጅነት ጋር በተያያዘ የሀዲስ ዘገባዎች ከኢጅቴራሳድ መርሆዎች ጋር በተጋጩ ጊዜ ተገቢነታቸው አጠያያቂ በሆኑ የሀዲስ ተዓማኒነት ምዘና መስፈርቶች መሠረት ዘገባዎቹ ወደጎን ሲደረጉ የነበሩበት የቀደምት መዛኪብ አካሄድ ትክክል አይደለም በሚል ሻፊዲ ተችተዋል። ለምሳሌ አንድ ሀዲስ በአንድ ወይም በጥቂት አስተላላፊዎች ብቻ ወርዶ መዘገቡ ብቻ ኢ-ተዓማኒ አያደርገውም። ምክንያቱም ሙሀመድ በነቢይነት ደረጃቸው ከብዙኃኑ ምዕመናን ጋር ብቻ ሳይሆን ከግለሰቦችና ከጥቂት ሰዎች ጋርም ግንኙነት የነበራቸውና በእነዚህ ግንኙነቶች ወቅት አምላካዊ መመሪያዎችን ያስተላለፉ በመሆኑ ስህድ ዘገባዎችን ውድቅ ማድረግ ተገቢነት የለውም።⁷³ በአንድ ዘገባ ብቻ መተላለፉ ጥርጣሬ ቢፈጥርም ከመጀመሪያው የሙስሊም ትውልድ በኋላ የመጣው ተተኪ ትውልድ የእነዚህን ዘገባዎች ተዓማኒነት ማረጋገጥና የእርስ-በርስ ተደጋጋፊነታቸውን መሠረት በማድረግ ተዓማኒነታቸውን መመዘን ሲችል እንዲሁ በጠቅላላው አስረጅ አይሆኑም ማለት ተገቢነት የለውም ይላሉ።⁷⁴ እንደ እምነትና አምልኮ ባሉ በአመክንዮአዊ ምርምር ምላሽ ሊያገኙ የማይችሉ ጉዳዮች በስህድ ዘገባዎች ሽፋን አግኝተው ሳለ ስህድ ሀዲሶች አስረጅነት የላቸውም ማለት ሃይማኖቱን ለመረዳትና ለመተግበር ወሳኝ በሆኑ ርዕሰ-ጉዳዮች ላይ የመመሪያ እጦት እንዲፈጠር የሚያደርግ መሆኑን ሻፊዲ አክለው ያሳሳሉ።⁷⁵

⁶⁶ ዝኒ ከማሁ።
⁶⁷ KAMALI, SHARIA LAW, ግርጌ ማስታወሻ 7, p. 78
⁶⁸ Ahmad Hasan, *The Sources of "Fiqh": A General Survey*, 29 (2) ISLAMIC STUDIES, 111 (1990).
⁶⁹ KAMALI, THE ENCYCLOPEDIA OF RELIGION, *supra* note 25, p. 68. በቁርአን የሽሪሳ ሕግ ምንጭነት ላይ፣ አልዩ አባተ፣ «ቀዳሚው የሽሪሳ ሕግ ምንጭ - ቁርአን» 2 HAWASSA UNIVERSITY JOURNAL OF LAW, 123-153 (2018) ያንብቡ
⁷⁰ KAMALI, ዝኒ ከማሁ
⁷¹ Ahmad, *The Sources of "Fiqh"*, *supra* note 63, p. 112.
⁷² KAMALI, SHARIA LAW, *supra* note 7, p. 78
⁷³ ዝኒ ከማሁ
⁷⁴ ዝኒ ከማሁ
⁷⁵ ዝኒ ከማሁ

እዚህ ላይ ግልጽ ሊሆን የሚገባው የሀገሪና የማሊኪ መዝሐቦች ከሀዲላዊ ምንጮች ይልቅ ለአመክንዮአዊ የሕግ መርሆዎች ከፍተኛ ያለ የአስረጂነት ደረጃ የመስጠት አዝማሚያ ያሳዩት ሱናክ ከአመክንዮአዊ እሴቶች በላይ አስገዳጅ የሽሪዓ ምንጭ መሆኑን ባለመቀበል ሳይሆን የመዝሐቦቹ መርሆዎች በተቀረጹበት ወቅት ከነቢዩ ሙሀመድ ተላለፉ የተባሉ የሀዲስ ዘገባዎች በስፋት ያልተሰበሰቡና ያልተጠናቀሩ በመሆናቸውና የሀዲሶች ተዓማኒነት የሚመዘንባቸው መስፈርቶች ገና ያልበለጸጉ ስለነበር በቂ ምዘና ማድረግ ባለመቻሉ ነው።⁷⁶ በተጨማሪም መዝሐቦቹ በተጠነሰቡበት ወቅት ሀዲስ በዋናነት አካባቢያዊ ባህሪ የነበረውና በአንድ አካባቢ የሚታወቅ ሀዲስ ካለ ጥቅም ላይ ሊውል ካልሆነም በምትኩ ኢጅቲሐድ የሚደረግበት አካሄድ ሰፍኖ የነበረ በመሆኑ የወቅቱ የሱሱል ሊቃውንት ለኢጅቲሐድ መርሆዎቻቸው ከፍተኛ ሚና መስጠታቸው ሁኔታው የሚያስገድድና አማራጭ በማጣታቸው ምክንያት እንደሆነ መገንዘብ ያስፈልጋል።⁷⁷ ሻፊዒ የተነሱበት ጊዜ ሐሰተኛ የሀዲስ ዘገባዎች በመበራከታቸው በየአካባቢው ይነገሩ የነበሩ ሀዲሶች በስፋት የተሰበሰቡበትና የተጠናቀሩበት ወቅት በመሆኑ ለአከራካሪ የሕግ ጥያቄዎች ምላሽ የሚሰጡ ተዓማኒ ሀዲሶች ማግኘት የሚቻል ስለሆነና ተዓማኒ ሀዲሶችን መለያ የሆኑ የምዘና ዘዴዎች በወቅቱ ዳብረው የነበረ በመሆኑ በሻፊዒ ዘመን ከኢጅቲሐድ ይልቅ ሀዲስን ቅድሚያ ተፈጻሚ ለማድረግ የሚቻልበት አመቺ ሁኔታ ተፈጥሮ ነበር።⁷⁸

በመጨረሻም ተቅሊድን በተመለከተ ሻፊዒ እንደ ሌሎች ሁሉ የከረረ ነቀፌታ ስንዝረዋል። ስለ ሙቀሊዶች በተደጋጋሚ የሚጠቀሰው ንግግራቸው «ያለ አስረጅ እውቀትን የሚፈልግ በጨለማ እንጨት እንደሚለቅም ሰው ነው። ይህ ሰው እንጨት ነው ብሎ እባብ ይዞ እንደተነደፈ ሰው አይነት ነው።»⁷⁹ ያሉት ነው። የሙተቀዲሙን የሕግ መርሆዎችና የደረሰባቸው ዝርዝር የሕግ ድምዳሜዎች ዕልፍ ዓመት ተሻግረው ለአሁኑ ዘመን ሙስሊም ማሕበረሰብ አግባብነት አላቸው አይሻሻሉም አይለውጡም እንዲሁም ኢጅቲሐድ ማድረግ የሚችል የለም የሚል የጭፍን ተከታይነትና የወግ አጥባቂነት ዝንባሌ ነው።

4. የሀንበሊ መዝሐብ

የሀዲስ አስረጂነት ከፍተኛ እንዲል የሻፊዒን አሻራ ያስቀጠሉና ያጠናክሩ ሁለት አዳዲስ መዝሐቦች በ9^{ኛው} ም.ል ተመስርተዋል። እነሱም አሁን የማይገኘውና በዳውድ አዝ-ዚሊሪ የተመሠረተው የዚሊሪ መዝሐብ እና በአህመድ ኢብን-ሀንበል የተመሰረተው የሀንበሊ መዝሐቦች ናቸው።⁸⁰ ኢብን ሀንበል ከሌሎቹ መዝሐቦች በኋላ ሰፊ የሀዲስ ጥንቅርና ተደራሽነት በነበረበት ወቅት በመምጣታቸው የፊቅክ ጥያቄዎችን ከኢጅቲሐድ ይልቅ በሀዲስ አማካይነት የመፍታት እድል ነበራቸው። በኢጅቲሐድ ላይ የከረረ ሂስ ይሰነዝሩ ስለነበር በታቻለ መጠን አመክንዮአዊ የፊቅክ ምርምርን ተግራዊ ላለማድረግ ይጥሩ ነበር።⁸¹ እንደ ቂያሽና መስላሃክ ባሉ የኢጅቲሐድ አስረጂዎችን በስሱ ብቻ ይጠቀሙ ነበር። በዚህም ምክንያት ኢብን ሀንበልና ተከታዮቻቸው እንደ ፉቀሐእ (የሕግ ሊቃውንት) ሳይሆን እንደ ሀዲስ ሰብሳቢዎችና ተንታኞች (Traditionalists) ብቻ ተደርገው ይታዩ ነበር።⁸² ከ14^{ኛው} ምዕተ-ዓመት በኋላ የዚህ መዝሐብ ሥርጭትና ተቀባይነት በተለያዩ ታሪካዊ ምክንያቶች እያሸቆለቆለ ቢመጣም በ18^{ኛው} ም.ዓ በአረቢያ ባህረ-ሰላጤ የተንሰራፋው የወሐቢያ ንቅናቄ ተነሳሽነቱንና መርሆዎቹን የወሰደው ከሀንበሊዎች

⁷⁶ Ahmad Hasan, *Origins of the Early Schools of Law: The Historical Background*, 9(3) ISLAMIC STUDIES, 264-265 (1970).
⁷⁷ KAMALI, SHARIA LAW, ግርን ማስታወሻ 7, p. 80.
⁷⁸ ዝኒ ከማሁ.
⁷⁹ ዝኒ ከማሁ.
⁸⁰ ዝኒ ከማሁ.
⁸¹ ዝኒ ከማሁ.
⁸² KAMALI, THE ENCYCLOPEDIA OF RELIGION, *supra* note 25, p. 68.

በመሆኑ መዝሐቡ እንደገና ሊያንሰራራ ችሏል። ባለንበት ዘመንም በሳውዲ አረቢያ ሰፊ ተቀባይነት ያለው ሲሆን በአማን በኳታር በባህሬንና ኩዌት ብዙ ተከታዮች አሉት።⁸³

ኢብን ሀንበል ከባልደረቦች የሕግ አስተያየት ይልቅ የተግማሚነት ደረጃው ደካማ ቢሆንም ለሀዲስ ቅድሚያ ይሰጡ ነበር። ለምሳሌ ለተፈታች ሚስት ቀለብ መቁረጥን አስመልክቶ ዑመር ኢብን አል-ኸባብ እንዲከፈል የሚያዘውን ሀዲስ ደካማ (ይዲዳ) ሆኖ በማግኘታቸው ቀለብ እንዲቆረጥ ያዘዙ ቢሆንም ይህን የባልደረባ ፈትቆ ኢብን-ሀንበል አልተቀበሉትም። አስረጃኑ ከጠያያቂ ቢሆንም ሀዲስ-ን መሠረት አድርገው የቀድሞ ባል ለፈታች ሚስቱ ቀለብ የመክፍል ግዴታ የለበትም የሚል አቋም አንጸባርቀዋል።⁸⁴

ሌላው የሀንበል መዝሐብ መገለጫ ከሌሎቹ መዝሐቦች በተለየ ለኢባሃሕ (ፍቁድ) የሕግ ቅርጽ የጎላ ሚና እንዲኖረው አድርገው የሚተረጉሙ መሆኑ ነው። ለምሳሌ ውል የማድረግ ነጻነትን በተመለከተ ሌሎቹ በተለያዩ ደረጃ የውል ነጻነትን የሚገድቡ ቅድመ-ሁኔታዎች በማስቀመጥ የስምምነቱ ጽኑነት በእነዚህ መስፈርቶች መሠረት እንዲወሰን የሚያደርጉ ቢሆንም የሀንበልዎች እይታ ዲባዳት (የአምልኮ ሕግጋትን) በተመለከተ መርሁ በሕግ ከተቀመጠው የአምልኮ ሥነ-ሥርዓት ውጪ በግል ነጻነት ወይም በስምምነት መጨመር ወይም መቀነስ አይቻልም የሚል ቢሆንም ውሎችንና ግብይቶችን በተመለከተ ግን መርኑ ፍቁድነት ነው። በሌላ አነጋገር በሸሪዓ ግልጽ ክልል እንዳለ እስካልተረጋገጠ ድረስ የውል ፍሬ-ነገሮች ለተዋዋዮች ስምምነት የተተው ናቸው ማለት ነው። በቁርአን ላይ የተመለከተውም ውሎች በተዋዋዮች ነጻ ፈቃድ መፈጸም እንዳለባቸው⁸⁵ እና ከስምምነት በኋላ የገቡትን ቃል ማክበር እንዳለባቸው ብቻ ነው።⁸⁶ ነገሩን በአንድ ልዩ ምሳሌ ግልጽ ለማድረግ ያህል ከአንድ በላይ እስከ አራት ማግባት በሸሪዓ ግዴታ ሳይሆን የተፈቀደ በመሆኑ ጋብቻ የፈጸመ ባል ሌላ ሚስት ላለማግባት ከሚስቱ ጋር ውል ሊገባ ይችላል። ሌሎቹ መዝሐቦችና ብዙኃኑ ሊቃውንት ደግሞ ከአንድ በላይ ማግባት ሸሪዓ የፈቀደው በመሆኑ በውል መገደብ አይቻልም የሚል አቋም ይዘዋል።⁸⁷

ተቅሊድን በተመለከተ ዋናው ኢማምና በየዘመናቱ የተተኩት የሀንበል ዑላማእ በጠቅላላ ተቅሊድን ያወገዙ ሲሆን በምትኩ ችሎታው ያለው ሁሉ ኢጅቲካድ እንዲያደርግ ያበረታቱ ነበር። ሙጅተሒዶች እንዲፈጠሩና ኢጅቲካድ ማድረግ የየማሕበረሰቡ የውል ግዴታ (ፈርድ ክፋሊ) እንደመሆኑ በየትኛውም ዘመንና ማሕበረሰብ ውስጥ ኢጅቲካድ ሳይቋረጥ የሸሪዓውን ቀጣይነትና ተለማጭነት ማረጋገጥ እንዳለበት የሀንበል ሊቃውንትም በጥብቅ ያሳስባሉ።⁸⁸

5. የሺዓ መዝሐቦች

«ሺዓ» የሚለው ቃል በአራተኛው የሺላፋ አመራር ዘመን መሪ የነበረውን ዐሊ ኢብን ጧሊብን ለመከተል ከብዙኃኑ የሙስሊም ማህበረሰብ የተለየ የሙስሊም የፖለቲካ ርዕዮተ ይዘው የነበሩ ቡድኖችን ለማመልከት የሚውል ሲሆን ይህ ርዕዮተ ኢማሚያ በመባል ይታወቃል።⁸⁹ በኢማምያ እሳቤ መሠረት አምላክ ነቢይን ከላከና ነቢያዊ ተልዕኮ ዘመን ካበቃ በኋላ የሙስሊም ማህበረሰቡንና ግዛቱን አመራር በተመለከተ ለሕብረተሰቡ ዘፈቀዳዊ ውሳኔ ሊተው አይችልም። ይልቁንም በነቢይ የተመረጡ አመራሮችን ይሰይማል። ይህ አጠቃላይ መለኮታዊ ባህል ከነቢይ ሙሀመድ ሕልፈት በኋላም ተግባራዊ መደረግ ያለበት ሲሆን በሺዓ ነቢያዊ ዘገባ እንደተረጋገጠው ከዐሊ ኢብን አቢ-ጧሊብና የነቢይ ልጅ

⁸³ ዝኒ ከማሁ ገጽ 84.
⁸⁴ ዝኒ ከማሁ.
⁸⁵ ቁርአን፣ 4:19.
⁸⁶ ቁርአን፣ 5:1.
⁸⁷ KAMALI, SHARIA LAW, ግርጌ ማስታወሻ 7, p. 86.
⁸⁸ ዝኒ ከማሁ ገጽ 85.
⁸⁹ ANWAR AHMAD QADRI, SLAMIC JURISPRUDENCE IN THE MODERN WORLD, 159 (New Delhi, Taj Company, 1997).

ከሆነችው ከባለቤቱ ፋጢማ ቢንት ሙሀመድ የዘር ሐረግ የተገኙ ተወላጆች ለሕዝቡ-ሙስሊሙ የተመረጡ እጩ አመራሮች ናቸው የሚል እሳቤ አላቸው።⁹⁰

ከሺዓ መዝሐቦች መካከል ሌሎቹ ጠፍተው ሲሆኑ ለሺዓ መዝሐብ (አስራ-ሁለት-ዮስ) ዘይዲና ኢስማኒሊ ብቻ ቀርተዋል።⁹¹ ልዩነታቸው ከአራተኛው የዘር ሐረግ በኋላ ባሉት ተተኪ አመራሮች ማንነት ላይ ሲሆን እስከ አራተኛው ማለትም ከዐሊ ኢብን ሚሊብ አል-ሀሰን (የዐሊ ልጅ) አል-ሀሰይን (የሀ-ላተኛው የዐሊ ልጅ) እስከ ዐሊ ዘይን አል-ዐቢዲን (የሀ-ሴን ልጅ) ድረስ አንድ አይነት ተወራራሽ ዘውዳዊ ሥርዓትን ይከተላሉ።⁹² ኢስና ዐሽሪያ እስከ አስራ-ሁለተኛው የዘር ሐረግ ድረስ ያሉ ተወራራሽ ተወላጆችን በኢማምነት የተቀበሉ ሲሆን ይህ መዝሐብ የብዙኃኑን የሺዓ ማሕበረሰብ ተከታይነት ማግኘት ችሏል።⁹³ ከአሥራ-ሁለቱ አመራሮች መካከል ሰባቱን ብቻ የሚቀበሉት ደግሞ ኢስማኒሊያዎች ሲሆኑ ሰብዓይ (ባለሰባት-ዮስ) እየተባሉ ይጠራሉ።⁹⁴ ልዩነቱ የተፈጠረባቸው የዘር ሐረግ እርከኖች ሁለት ሲሆኑ ዐሊ ዘይን አል-ዐቢዲን ሲሞት ከፊሉ የሺዒ ተከታይ ለልጃቸው ለዘይድ ተከታይ ሲሆን እርሱም የዘይዲያ ሺዓ መስራች ሆነ። ሌሎቹ ደግሞ ለሌላኛው የዐሊ ልጅ ለሙሀመድ አል-ባቂር ተከታይ ሆኑ። በዚህም ምክንያት ከዋነኛው የሺዓ ግንድ ዘይዲያ የሚባል ቅርንጫፍ እንዲፈጠር ምክንያት ሆኗል።⁹⁵ ሌላው ልዩነት የተፈጠረበት የሥልጣን ርክክብ እርከን ጀዕፈር አስ-ሷዲቅ ከታላቁ ልጁ ከኢስማኒሊ ይልቅ ሙሳ አል-ካዚምን በአመራርነት ሰይሞ ሲሞት እዚህ ላይ በተከታዮች ዘንድ ሁለት ጎራ እንዲፈጠር ምክንያት ሆነ። ታላቁን ወንድም ኢስማኒልን የኢማሚያ ሥርዓቱ ተተኪ አድርገው የተቀበሉት ኢስማኒልያ ይባላሉ። ነገር ግን ብዙኃኑ የሺዓ ሕዝቡ-ሙስሊም የተቀበለው የሙሳ አል-ካዚምን ኢማምነት ነው። በዚህ ልዩነት የተነሳ ከዋናው የሺዓ አመራር የዘር-ሐረግ ተዋረድ ተገንጥሎ ኢስማኒሊያ የተባለ ሌላ የሺዓ መዝሐብ ሊፈጠር ችሏል።⁹⁶

የሺዒ ሥርዓት ጀዕፈር አስ-ሷዲቅ በኢማምነት እስከተሰየመበት ጊዜ ድረስ በዋናነት ፖለቲካዊ ገጽታ የነበረው ነው። በመሆኑም በሥልጣን ሽግግር ላይ ትኩረት የሚሰጥና የራሱ የሆነ ልዩ የሕግ እሳቤዎች የሌለው ነበር። ከጀዕፈር አስ-ሷዲቅና ከሙሀመድ አል-ባቂር በኋላ ልዩ የሕግ እሳቤዎችንና አቀራረቦችን በማዳበር የራሱን የመዝሐብ ቅርጽ ሊይዝ ችሏል። በተለይ የሺዓ መዝሐብን በማዳበር ረገድ ፈር ቀዳጅ የሆኑት ሙሀመድ አል-ባቂር ናቸው።⁹⁷ እንደ ሽሪንግ መዝሐብ ከሌሎች የሕግ ት/ቤቶች አንጻር ልዩነቱ የመጣው በሱኒ የሽሪንግ መዝሐቦች ውስጥ የነበዩ ሙሀመድ ባልደረቦች በተለይም አመራር የነበሩት የአቡ-በክርና የዑመር ኢብን አል-ኸባብ የሕግ ብይኖች በሱኒ ማሕበረሰብ ዘንድ ከፍተኛ የአስረጅነት ደረጃ ያላቸውን ያህል በሺዓ ዘንድ ምንም አይነት የአስረጅነት ፋይዳ የማይሰጣቸው መሆኑ ነው።⁹⁸ በተጨማሪም ከላይ እንደተገለጸው የሊቃውንት ወጥ አቋም በባልደረቦች ዘንድ ከፍተኛ ፋይዳ የነበረውና በሱኒ የሱሉል ሊቃውንት ዘንድ ከቁርአንና ከሱናክ በመቀጠል ሦስተኛ የአስረጅነት ደረጃ ያለው ሲሆን በሺዓ መዝሐብ አተያይ ደግሞ የተለየ ቅርጽ እንዲይዝ ተደርጓል። ይኸውም ኢጅማዕ ከተባለ የኢማምኖች ወጥ አቋምን የሚመለከት መሆኑ ነው።⁹⁹

⁹⁰ KAMALI, SHARIA LAW, ግርን ማስታወሻ 7, p. 88.
⁹¹ ዝኒ ከማሁ.
⁹² ዝኒ ከማሁ ገጽ 87.
⁹³ ዝኒ ከማሁ.
⁹⁴ ዝኒ ከማሁ ገጽ 88.
⁹⁵ ዝኒ ከማሁ.
⁹⁶ ዝኒ ከማሁ ገጽ 87-88.
⁹⁷ KAMALI, SHARIA LAW, supra note 7, p. 89.
⁹⁸ ዝኒ ከማሁ.
⁹⁹ ዝኒ ከማሁ ገጽ 89-90.

የሀዲስን አስረጅነት በተመለከተ ሥድስቱን ተዓማኒ የሀዲስ ስብስቦችን (አል-ሲሃሕ አል-ሲታሕ) የማይቀበሉና በእምስት የሺዒ የሀዲስ ስብስቦች ተተክተዋል። እነሱም አል-ካፊ፣ መን-ላየስተሀዚሩሐ አል-ፈቄሕ፣ ተሕዘብ፣ ኢስቲብሳርና ነሕጅ አል-ብላጋ ናቸው።¹⁰⁰ ለሱኒ ተዓማኒ የሀዲስ ስብስቦች መለወጥ ዋነኛ ምክንያቱ ተመልሶ ከአመራር ሥርዓቱ ጋር ይያያዛል። ለሱኒዎች ማንኛውም ታማኝ የሆነ ሰው የሀዲስ አስተላላፊ ሊሆን ቢችልም ለሺዒዎች ደግሞ አንድ ሀዲስ ተዓማኒ የሚሆነውና ተቀባይነት የሚያገኘው በታወቁ ኢማሞች አማካይነት የተላለፈ ከሆነ ብቻ ነው። ያም ሆኖ የሱኒና የሺዒ የሀዲስ ስብስቦች የዘገባ ሰንሰለት ልዩነት እንጂ በአብዛኛው የይዘት አንድነት ያላቸው ናቸው። ለዚህም አብነት የሚሆነው አስተላላፊዎቻቸው የተለያዩ ግለሰቦች ሆነው አንድ አይነት መልዕክት ያላቸው ሀዲሶች በሱኒና በሺዒ የሀዲስ ጥንቅሮች ውስጥ ተካተው የሚገኙ መሆኑ ነው።¹⁰¹

በሸሪዓ የሕግ አቀራረብ ዘዴዎችና የአስረጃነት ጉዳዮች ላይ በሱኒና በሺዒ መዝሐቦች መካከል ያለው ልዩነት ከላይ እንደተዳሰሰው ሆኖ ከሕግ ይዘት አኳያ ያላቸውን ልዩነት ደግሞ በጥቅሉ እንመልከት። በአተረጓጎም ልዩነት የተነሳ የተለያየ የፊቅሕ ድምዳሜ ላይ በመድረሳቸው ምክንያት በሱኒና በሺዒ መዝሐቦች መካከል ያለው ልዩነት በየትኛውም መዝሐቦች መካከል እንደሚኖር የፊቅሕ ልዩነት እንጂ ሱኒና ሺዒ ከመሆን ጋር የተያያዘ አይደለም።¹⁰² ስለሆነም በፊቅሕ ረገድ ያለ የሁክም አሽ-ሽሪዒ (ብይን) ልዩነት እንጂ የሱኒ-ሺዒ ልዩነት ተደርጎ መወሰድ የለበትም። ለዚህ ምክንያቱ ደግሞ በሁለቱ የሙስሊም ክፋዮች መካከል ያለው መሠረታዊ ልዩነት የፖለቲካ አመራሮች የሚመረጡበት መስፈርት በመሆኑ ሌሎች እንደ ልዩነት የሚነሱ ነጥቦች ከዚህ መሠረታዊ ልዩነት የመነጨ መሆን ይገባቸዋል።

ፕሮፌሰር ኮማሊ «Sharia Law: An Introduction» በተሰኘው መጽሐፋቸው በግልጽ በቤተሰብ ጉዳዮች ዙሪያ ያሉ የሱኒና የሺዒ ሕግ ልዩነቶችን በአጭሩ ካብራቡት ክፍል¹⁰³ መረዳት እንደሚቻለው በሱኒና በሺዒ የሀዲስ ስብስቦች መካከል ሰፊ የይዘት ልዩነት አይታይም። ስለሆነም የፊቅሕ ልዩነቶች በቁርአንና በሱናሕ አተረጓጎም ወይም የሱሉል ልዩነት ምክንያት የመጣ እንጂ ከሁለቱ የሙስሊም ማሕበረሰቦች የፖለቲካ እሴት የመነጨ ልዩነት አይደለም። በሌላ አገላለጽ የሁለቱ ልዩነት በሱኒ መዝሐቦች መካከል እንዳለ ልዩነት ሊታይ ይገባል። ይህ የእሳቤ ብዝሃነት እንደ ጊዜውና ተጨባጭ ሁኔታው ተስማሚ የሕግ አማራጮችን የሚያቀርብ ሰፊ የሕግ ማዕቀፍ እንደሆነ ተደርጎ መታየት ይገባዋል።¹⁰⁴ ብዙኃኑ እንደሚያስበው ይህ ልዩነት በወገንተኝነት ስሜት ጽንፍ የሚያዘበት ሳይሆን ሸሪዓ ነባራዊ ሁኔታውን የሚያገናዝብና ተለዋዋጭ መሆን ይችል ዘንድ የሕግ ምርጫ ለማድረግ (ተሸይር) የሚያመችና አንዱ ከሌላው የሚማርበት ምሁራዊ አሻራ እንጂ¹⁰⁵ በስፋት እንደሚናፈሰው አንዱ ሌላውን የማይከተል በራሱ እይታ ብቻ ታስሮ የሚኖርበት የጭፍንነትና የቡድናዊነት አመለካከት ተቀባይነት የሌለው መሆኑን ይገነዘባል።¹⁰⁶

በሱኒ መዝሐቦች መካከል ያሉትን አማራጭ የፊቅሕ እሳቤዎችን ብቻ ሳይሆን የሺዒ መዝሐቦችንም ያማከለ ኢስላማዊ የፊቅሕ ግንዛቤና የሕግ አወጣጥ ሥነ-ሥርዓት በዘመኑ የሸሪዓ ምሁራን አትኩሮትን እያገኘ ያለና በጥቂት የሙስሊም ሃገራት የሕግ አወጣጥ ላይ ተግባራዊ የተደረገ ሚዛናዊ የሕግ

¹⁰⁰ ዝኒ ከማሁ ገጽ 90.
¹⁰¹ ዝኒ ከማሁ.
¹⁰² ዝኒ ከማሁ ገጽ 92.
¹⁰³ በጋብቻ አፈጻጸም በውርስ በእናትነትና በአባትነት አወሳሰንና በሌሎች ተመሳሳይ የቤተሰብ ጉዳዮች ላይ ያሉ የሺዒና የሱኒ የፊቅሕ ሕግጋት ልዩነቶችን በተመለከተ የኮማሊ (KAMALI, SHARIA LAW, *supra* note 7, pp. 90-92 ይመለከታል።)
¹⁰⁴ ዝኒ ከማሁ ገጽ 92.
¹⁰⁵ ዝኒ ከማሁ ገጽ 94-95, 275-276.
¹⁰⁶ ዝኒ ከማሁ ገጽ 92.

ሥልጣኔ ነው።¹⁰⁷ ይህ አሰራርን መሠረት ያደረገ ፊቅሐዊ ምርጫ ለወቅታዊ ችግሮች ተስማሚ የሆነ ሽሪግ መፍትሔዎችን ከማስገኘቱም በተጨማሪ በሱኒና በሺ.ግ መካከል ያለውን ለዘመናት ክብደት የተሰጠውን መሠረት-የለሽ ልዩነት የሚያጠብቅና በእምነት ላይ ለተመሠረተና ብዝሃነት ለተከበረበት የአንድነት ምዕራፍ በር የሚከፍት ነው።¹⁰⁸

መ. በመዝሐቦች መካከል ያሉ ጠቅላላ የልዩነት ምክንያቶች

በመዝሐቦች መካከል ያለው ልዩነት ከሕግ ጉዳዮች ተሻግሮ የእምነት ጉዳዮችንም የሚመለከትባቸው አጋጣሚዎች ቢኖሩም የመዝሐብ ልዩነት ከተባለ በትርጓሜው የሕግ አረዳድ ልዩነቶችን የሚያመለክት ነው።¹⁰⁹ የመዝሐብ ልዩነቶች በአራት ጥቅል ምክንያቶች ሊፈጠሩ ይችላሉ። ይኸውም በቁርአን አናቅጽ አተረጓጎም፣ በሀዲስ የተጻፈነት ምዘናና አተረጓጎም፣ በኢጅቲሐድ መርሆዎችና የአቀራረብ ዘዴዎችና በኢጅቲሐድ በሚደርሱባቸው ፊቅሐ ላይ በሚኖሩ ልዩነቶች ሊሆን ይችላል።¹¹⁰

የቁርአን አተረጓጎምን በተመለከተ የአንቀጾች መሻር ላይ በሚኖር የአረዳድ ልዩነት ወይም በሀዲስና ቁርአን መካከል ሊኖር በሚችል የመሻር ግንኙነት ላይ ባለ የአስተያየት ልዩነት ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ በአሽ-ሻፊዒ የነሰክ እሳቤ ቁርአን በቁርአን ወይም ሱናሕ በሱናሕ ሊሻር የሚችልበትን የነሰክ ግንኙነት የሚቀበሉ ሲሆን ሌሎች መዝሐቦች ደግሞ አንዱ ሌላውን ሊሻር እንደሚችል ያምናሉ።¹¹¹ በተጨማሪም የቁርአን አንቀጾች ጥቅልና ልዩ በሚል ሊመደቡ ይችላሉ። የሕግ ሊቃውንት የዐም እና የኻስ ትርጓሜና አንድምታ ላይ የተለያዩ ድምዳሜ ላይ የደረሱ መሆኑ ሌላው የልዩነቱ መንስኤ ነው።¹¹²

በሱናሕ ላይ ያለው ልዩነት የአተረጓጎም ብቻ ሳይሆን ለሀዲሶች ከሚሰጠው የተለያየ የተጻፈነት ምዘናና የአስረጅነት ደረጃ የሚመጣ ነው። ሀንፊዎችና ሻፊዒዎች ጥብቅ የሆኑ የምዘና መስፈርቶችን ሲከተሉ ማሊኪዎችና ሀንበሊዎች ደግሞ ልዝብ አቋም አላቸው። ለምሳሌ በአንድ አስተላላፊ ብቻ የተላለፈ ነጠላ ሀዲስ አሽ-ሻፊዒና ኢብን-ሀንበል በቀጥታ የሚቀበሉት ሲሆን አቡ-ሀኒፋና ማሊክ ደግሞ የተወሰኑ ቅድመ-ሁኔታዎችን የሚያሟላ ከሆነ ይቀበሉታል። በተጨማሪም በሀዲሶች መካከል መሻር ካጋጠመ እነዚህን ጉዳዮች የሚፈቱባቸው የአተረጓጎም ዘዴዎች የተለያዩ ይሆናሉ። መተዋደር ሀዲስ (በብዙ አስተላላፊዎችና የዘገባ ሰንሰለቶች የተዘገበ) በነጠላ ሀዲስ ሊሻር የማይችል መሆኑ የብዙኃኑ አቋም ቢሆንም ሀንፊዎች ደግሞ ሀዲስ መተዋደሩን ሊሻር ይችላል የሚል አቀራረብ አላቸው።¹¹³

በኢጅቲሐድ መርሆዎች ላይ ባለ የመዝሐቦች ልዩነት ምክንያት የፊቅሐ ድምዳሜ ልዩነቶች እንዳሉ ቀደም ባሉት የመዛኪብ ርዕሶች ሥር ተብራርቷል። አንድ ተጨማሪ ምሳሌ ለመስጠት ያህል ሀንፊዎች ቋይነትን ተፈጻሚ ማድረግ ያልተፈለገ/አስከፊ ውጤትን የሚያስከትል በሚሆን ጊዜ ርትዕ ተፈጻሚ ሲያደርጉ ማሊኪዎች ደግሞ የሕዝብ ጥቅም ተግባራዊ ያደርጋሉ። ሁለቱ በዋናነት ተመሳሳይ ቢሆንም በአንዳንድ ዝርዝር ነጥቦች ላይ ልዩነት አላቸው።¹¹⁴ አሽ-ሻፊዒ እነዚህን የሀንፊና የማሊኪ የሕግ መርሆዎች ግልጽ ሽሪግ መሠረት የሌላቸውና በግል እሳቤ ላይ የተገነቡ ዘፈቀዳዊ ጣልቃ-ገብነቶች

¹⁰⁷ ዝኒ ከማሁ ገጽ 272-273.
¹⁰⁸ ዝኒ ከማሁ ገጽ 92.
¹⁰⁹ KAMALI, SHARIA LAW, ግርጌ ማስታወሻ 7, p. 93.
¹¹⁰ ዝኒ ከማሁ.
¹¹¹ ዝኒ ከማሁ.
¹¹² ዝኒ ከማሁ.
¹¹³ ዝኒ ከማሁ ገጽ pp. 93-94.
¹¹⁴ ዝኒ ከማሁ ገጽ 94.

ናቸው በሚል ሁለቱንም አይቀበሉም።¹¹⁵ ሻፊዲዎች ሀንበሊዎችና ባለ አስራ-ሁለትዮሽ ሺዓዎች ኢስቲስጎላ (ነባሩ ይቀጥላል- የቀጣይነት ግምት) የተሰኘውን የሸሪዓ ሕግ ንድፈ-ሐሳብ ይቀበላሉ።¹¹⁶

ሠ. መዝሐቦች በኢትዮጵያ

የሸሪዓ ት/ቤቶች በኢትዮጵያ ሙስሊም ሕብረተሰብ ውስጥ ከነበረው የእድገት ታሪክ በተጨማሪ ባጠቃላይ ከ19^{ኛው} ም.ል መጨረሻ በፊት የነበረው የኢትዮጵያ ኢስላምና ሙስሊሞች የሥልጣኔ አሻራን በተመለከተ በዘርፉ የታሪክ ምሁራን እጅ የሚገኙ የታሪክ ምንጮች እጅግ አናሳ በመሆናቸው¹¹⁷ እንደሌለው የኢትዮጵያ ቀደምት ሙስሊም ማህበረሰብ ልዩ ልዩ የታሪክ ዘውጎች ሁሉ በትምህርትና በእውቀት ባህላቸው ላይ ያሉት መረጃዎች ውስንና አሻሚ ድምዳሜዎች ላይ የሚያደርሱ ናቸው። መዝሐባዊ የፊቅሕ ትምህርት በ16^{ኛው} ም.ል በሐረር ከተማ ይሰጥ እንደነበረና ይህ የእውቀት አሻራ የመን ይገኙ ከነበሩ ዐለማኝ የተገኘ እንደሆነ ታዋቂው «የኢስላም በኢትዮጵያ» አጥኚ ትርጉሚያዊ ልምድ ይገልጻል።¹¹⁸ እንደ ሁሌን አህመድ ገለጸ ደግሞ የፊቅሕ እውቀት በኢትዮጵያ የተጀመረው ሰፊ ትምህርታዊ አቀራረብና ማህበረሰባዊ ተደራሽነት ላይኖረው ቢችልም ከ12^{ኛው} ም.ል ጀምሮ በኢፋት ይኖሩ ከነበሩ ጥንታዊ የኢትዮጵያ ሙስሊም ማሕበረሰብ ውስጥ የሻፊዲ መዝሐብ ይታወቅ የነበረ መሆኑን ሥነ-ቃላዊ መረጃዎችን በማጣቀስ ያስረዳል።¹¹⁹ ይህ በእንዲህ እንዳለ በ19^{ኛው} መቶ ክ/ዘመን በወሎና ኢፋት የነበረው የሙስሊም ትምህርት ንቅናቄ መሠረቱን ያገኘው በ15^{ኛው} ም.ል መጨረሻ ጀምሮ በሐረር ከተዋወቀው የፊቅሕ ትምህርት ነው።¹²⁰

በ14^{ኛው} መቶ ክ/ዘመን በሐረር ይታወቁ የነበሩት መዝሐቦች ሻፊዲና ሀነፊ እንደሆኑ ትራሚንግላም ገልጿል። ይህ የእውቀት ጥንስስ በጊዜ ሒደት ከወሎ ከይፋት ከጎንደር ይመጡ በነበሩ ተማሪዎች አማካይነት ወደ መሐል ኢትዮጵያና ወሎ ገብቶ በተለያዩ ሃገር-በቀል የሱፊያ ማዕከላት (ዛውያዎች) በኩል ሰፊ ትኩረትንና ሥርጭት ሊያገኝ ችሏል። የሻፊዲና የሀነፊ መዝሐቦች ብቻ በኢትዮጵያ ሙስሊም ሕብረተሰብ የትምህርት ባህል አካል ለመሆን የቻሉ ሲሆን የማሊኪ መዝሐብ በሃገሪቱ ሱዳን አዋሳኝ ሥፍራዎች በሚገኙ ሙስሊም ማህበረሰቦች ዘንድ ብቻ ተግባራዊ የሚደረግ እጅግ አናሳ ሥርጭትና እውቅና ያለው ነው።¹²¹ የሀንበሊ መዝሐብ በሕግ አረዳድ ዘዴው ጥብቅ በመሆኑና የሃገሪቱ ሙስሊሞች ከሌሎች የእምነት ማህበረሰቦች ጋር ካላቸው ዘርፈ-ብዙ መስተጋብርና ተለማጭ ሃይማኖታዊ እሴቶች ጋር የሚጣጣም ባለመሆኑ መዝሐቡ በአንዳንድ ግለሰቦች በኩል ከሚንጸባረቀው በዘለለ ሰፊ ተቀባይነትና የሙስሊም ትምህርት አካል ለመሆን አልቻለም።¹²² የሻፊዲ መዝሐብ የመንን መሠረት አድርጎ በጠቅላላው በምስራቅ አፍሪካ ያለውን ሰፊ የሥርጭት እውነታን በተከተለ አኳኒን በኢትዮጵያ ሙስሊሞች ዘንድም ቢሆን ከሀነፊ መዝሐብ ጋር በማይነጻጸር ደረጃ ሰፊውን የኢትዮጵያ ሙስሊም የፊቅሕ ትምህርት ባህል ለመያዝ ችሏል።¹²³ የሀነፊ መዝሐብ አሁንም በሐረር የነበረውን

¹¹⁵ ዝኒ ከማሁ.
¹¹⁶ ዝኒ ከማሁ.
¹¹⁷ HUSSEIN AHMED, ISLAM IN NINETEENTH CENTURY WALLO, ETHIOPIA, REVIVAL, REFORM AND REACTION, 75 (Brill, Lieden, 2000).
¹¹⁸ J. SPENCER TRIMINGHAM, ISLAM IN ETHIOPIA, 234 (Frank Cass & Co., London, 1965).
¹¹⁹ Hussein, ግርጌ ማስታወሻ 101, p. 65.
¹²⁰ Hussein Ahmed, *Harar-Wallo Relations Revisited: Historical, Religious and Cultural Dimensions*, AFRICAN STUDY MONOGRAPHS, Suppl.41, 2010 pp. 112-113.
¹²¹ Hussein, ግርጌ ማስታወሻ 115, p. 66.
¹²² ዝኒ ከማሁ ገጽ 66.
¹²³ ዝኒ ከማሁ፣ ገጽ 65-66። የሺዓ መዝሐቦች በኢትዮጵያ ሙስሊም ሕብረተሰብ የፊቅሕ እውቀት አሻራ ውስጥ ያለውን ድርሻ በተመለከተ ከደቡብ አረቢያ ፈልሰው ወደ ኢትዮጵያ የገቡ የሺዓ እሳቤ የሚያራምዱ ጥቂት ዘይዲዎችና ዲባዲዎች እንዳሉ ዛኪ ሙስጠፋ የገለጸውን በማጠቀስ እነዚህ ሺዓ ሙስሊም ማህበረሰቦች ራሳቸውን እንደ ሺዓ የማያቀርቡ ቢሆንም ሃይማኖታዊ ተግባራቸው ሺዓዊ የሆነ ሙስሊሞች ይገኛሉ በማለት ሙሀመድ አብደ ገልጿል።

ትምህርታዊ እውቅና ተከትሎ በወሎ በስፋት የሚጠና ሲሆን በጎጃም በጅማና ሐረርም ብዙ ተከታዮች አሉት።¹²⁴

ይህ መዝሐባዊ የፊቅሕ ብዝሃነት በሽሪዓ ፍ/ቤቶች የሽሪዓ አተረጓጎም ላይ አዎንታዊና አሉታዊ ውጤቶች ሊኖሩት እንደሚችል ሙሀመድ አብዱ ሲገልጽ በግልና ቤተሰባዊ ጉዳዮች ላይ በሊቃውንቱ መካከል ያለው የአተረጓጎም ልዩነት ፍ/ቤቶቹ የሙስሊሙን ማሕበረሰብ ነባራዊ እውነታዎችና ለፍ/ቤቶቹ የሚቀርቡ ልዩ ጉዳዮችን ግንዛቤ ውስጥ ያስገባ ተለማጭ የሽሪዓ አረዳድ ለመያዝ የሚያስችል ሲሆን በሌላ በኩል ልዩነቶቹ በሽሪዓ ፍ/ቤቶች የሚሰሩ ዳኞች ለፍ/ቤቶቹ በሚቀርቡ ተመሳሳይ ጉዳዮች ላይ የሚሰጧቸው ውሳኔዎች የተለያዩ እንዲሆኑ በማድረግ ወጥነት የጎደለውና ተገማች ያልሆነ የፍርድ ሥርዓትን የሚፈጥር እንደሆነ ይጠቁማል።¹²⁵ ለዚህ እንደ መፍትሔ ያመለከተው በሥነ-ሥርዓት ጉዳዮች ላይ ሽሪዓ ፍ/ቤቶች የፍትሐ-ብሔር ሥነ-ሥርዓት ሕጉን እንዲተገብሩ በመደረጉ የተፈጠረውን ወጥ የሥነ-ሥርዓት አካሄድን በመከተል በግልና በቤተሰብ ጉዳዮች ላይ ተግባራዊ የሚደረገውን የሽሪዓ ሕግ ክፍል በማጥናት መዝሐባዊ የአቋም ልዩነቶችን ሃገራዊና ማሕበረሰባዊ እውነታዎችን ግምት ውስጥ በማስገባት እንዲሁም እንደ ጉዳዩ ሁኔታ አስፈላጊ የሆነውን የዳኝነት የተለማጭነት ደረጃን በመጠበቅ ወጥ የሽሪዓ የግልና የቤተሰብ ሕግ ጥንቅር (Codified Islamic Personal and Family Law) ቢዘጋጅ አሉታዊ ገጽታውን መቀነስ ይቻላል።¹²⁶

ፈ. ማጠቃለያ

የኢ.ፌ.ዲ.ሪ ሕገ-መንግሥት የሕግ ብዝሃነትን የሚያረጋግጡ አንቀጾችን ሲያካትት በሃገሪቱ የሚገኙ ባህልና ሃይማኖትን የሚከተሉ ልዩ ልዩ ማህበረሰቦች በሃይማኖትና በባህል ሕጎች የመዳኘት ፍላጎታቸውን ለማሟላት ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ መደበኛውን የፍትሕ ሥርዓት ከማገዝ አንጻር በግጭት አፈታት ሥርዓታቸው ካላቸው ጤታማነት ለመጠቀም ይቻላል ዘንድ እውቅናና የተፈጸሟነት ድርሻ ተሰጥቷቸዋል። በተዘረጋው ሕገ-መንግሥታዊ እድል እየተጠቀመ ያለ መደበኛ ያልሆነ የዳኝነት አካል ቢኖር የሽሪዓ ፍ/ቤቶች ብቻ ናቸው።

የሽሪዓ ፍ/ቤቶች የግልና ቤተሰብ ግጭቶችን ለመፍታት ተፈጻሚ የሚያደርጉት ሽሪዓን ስለሆነ የሽሪዓ ሕግ ከታሪካዊ እድገቱ በተጨማሪ አጠቃላይ የሕግ መርሆዎቹና ዝርዝር ሕጎች የሚጠኑበት የእውቀት መስኮችን መረዳት እንዲሁም የሽሪዓ ሕግ በኢትዮጵያ ዙሪያ ተፈጻሚ ከመሆኑ ጋር በተያያዘ ሃገራዊና ማህበረሰባዊ እውነታዎችን ግንዛቤ ውስጥ በማስገባት አግባብነት ባላቸው የሽሪዓ ሕግ ዘርፎች ላይ ጥናት ማድረግ ይገባል። በዚህም የሽሪዓ ፍ/ቤቶች የሕግ አተረጓጎምና አተገባበር የሽሪዓ ዓላማዎችና ግቦች ማሳካት በሚችልበት ጎዳና ላይ እንዲራመድ ማድረግ ይችላል።

በዚህ ጽናፍ የሱሉል አል-ፊቅሕና ፊቅሕ ጥናቶች ታሪካዊ ዳራ የሆነውን የሽሪዓ ሕግ አነሳስ የመዝሐቦች አመሠራረት ለሽሪዓ የሕግ ፍልስፍና እና ዝርዝር ሕግጋት መዳበር ያላቸው ጉልህ

(Muhammad, *supra* note 2, p. 90, f.n. 61). ነገር ግን ሱኒ እና ሺዓ ማህበረሰቦች ከመሠረታዊ የእምነት ቀኖና አንድነታቸው በተጨማሪ በሱፍያ መንፈሳዊ ሥርዓታቸው የተወራረሱባቸው በርካታ ሥርዓተ-እሴቶች የሚገኙ ከመሆኑ አኳያ በኢትዮጵያ አሉ የተባሉት ሺዓ ሙስሊሞች ከእነዚህ ሰፊ የጋራ እሴቶች መካከል በሽሪዓ ሕግ አቀራረባቸው የሺዓ መዝሐቦችን የሚከተሉ መሆኑ አልተገለጸም። ዛኪ እንደገለጸው በታሪክ ከአረቢያ ወደ ኢትዮጵያ የገቡ ሺዓዎች እንዳሉ የገለጸው ተዓማኒ ቢሆንም እንኳ በዚህ ጽናፍ አዘጋጅ እውቀት በሽሪዓ አቀራረብ የሺዓ መዝሐብ ተግባራዊ የሚያደርግ ሙስሊም ሕብረተሰብ በየትኛውም የኢትዮጵያ ግዛት ውስጥ አይገኝም። የሺዓ መዝሐባዊ ቅርጹም በኢትዮጵያ ሙስሊም የፊቅሕ እውቀት ማዕቀፍ ውስጥ አይታወቅም። (ዛኪ ሙስጠፋ፣ በኢትዮጵያ ውስጥ በሚገኙት የእስላም ፍርድ ቤቶች የሚሰሩበት ሕግ፣ ለሽሪዓ ሕግ በሥራ ላይ መዋል መቀጠል ምክንያት የሆኑ ነገሮች፣ የኢትዮጵያ ሕግ መጽሔት፣ ቅጽ 9፣ ቁጥር 1፣ 1965፣ ገጽ 143 ይመለከቷል።).

¹²⁴ ዝኒ ከማሁ ገጽ 66.

¹²⁵ Muhammad, *supra* note 2, p. 90

¹²⁶ Muhammad, *supra* note 2, p. 90

አስተዋጽኦዎች አጠቃላይ ዳሰሳ ቀርቧል። በዘመኑ የሽሪያ እድገት አስተሳሰብ መዝሐቦችን በጭፍን ከመከተል ይልቅ ከሕብረተሰቡ የእድገት ደረጃና ተጨባጭ ችግሮች አኳያ ሽሪያ ተለማጭ መሆን ይችል ዘንድ ከምክንያታዊ አስተሳሰብና ርትዕ ጋር ተስማሚ የሆነውን የመዝሐብ የፉቅሐእ የሕግ መርሆዎችና ድንጋጌ ለመምረጥ አመቺ የሆነ የሽሪያ ብዝሃነት ማዕቀፍ ተደረጎ መወሰድ እንዳለበት እንደ ጧሃ ጃቢር ዐልዋኒ ያሉ ዘመነኛ የሱሱል ምሁራን ያስገነዝባሉ። በተጨማሪም መዝሐቦችና ቀደምት የሕግ ሊቃውንት የያዟቸው የሕግ አስተያየቶች ለአጠቃላይ የዓለም ሙስሊም ሆነ ለኢትዮጵያ ሕዝብ-ሙስሊም ማህበረሰባዊ ሥልጣኔና አስተሳሰብ ጋር የማይጣጣምና ሽሪያዊ የፍትሕና የልማት ዓላማዎችን የማያሳካ ከሆነ ነባራዊ እውነታውን መሠረት ያደረገ አዲስ የሽሪያ ምርምር በማድረግ በነባሩ የፊቅሕ ሕግ ላይ አስፈላጊውን ማሻሻያና ለውጥ ማድረግ የሚገባ መሆኑን በአጽንኦት ያስረዳሉ። የኢትዮጵያ ሽሪያ ፍ/ቤቶችም ቢሆኑ የግልና የቤተሰብ ሕጎችን ተፈጻሚ በማድረግ ሂደት ላይ የመዝሐቦችን ተጓዳኝና ተነጻጻሪ አቋሞች ለተኸይሮ (አማራጭ የሐሳብ ምንጭ) መጠቀም እንዳለባቸው እንዲሁም እንደ አስፈላጊነቱ መቃሰድና የአካባቢውን ማህበረሰብ ታሳቢ ያደረጉ አዲስ የፊቅሕ እይታዎችን ማዳበር ይኖርባቸዋል። በሃገሪቱ ያለው የሕግ ትምህርትና ምርምር አካላት ምትራንና ተማሪዎች በበኩላቸው ሽሪያ በሃገሪቱ ዜጎች ላይ ተፈጻሚ በሆነበት መጠን ለትክክለኛ ትግበራውና ውጤታማነቱ አግባብነት ያላቸውና አስፈላጊ የሆኑ የሱሱል አል-ፊቅሕና የፊቅሕ ሕግ ርዕሶችን ከሽሪያ ፍ/ቤቶች አሰራርና ከተጠቃሚው ማህበረሰብ ጋር በማዛመድ ጥናት ማድረግና ለውጤቱ ምትራዊ አስተዋጽኦ ማድረግ ይገባቸዋል።

* * * * *